



INFORMATIU
D'AGRAMUNT
I DE LA
RIBERA DEL SIÓ

Almanac

NOVEMBRE: Mes de 30 dies, onzè del calendari gregorià. Som en plena tardor i els dies cada cop s'escurcen més:

El dia 1 el sol surt a les 6h 22m, i es pon a les 4h 47m
El dia 30 el sol surt a les 6h 56m, i es pon a les 4h 23m

El dia 22 el sol entra a la constel·lació de SAGITARI.

El dia 3 eclipsi total de sol, no visible a Catalunya.

El dia 18 eclipsi penombral de lluna, visible a Catalunya. Inici del contacte amb la penombra: 4h 26m. Últim contacte amb la penombra: 9h 2m. A Catalunya, la meitat de l'eclipsi coincidirà amb la sortida del sol i la posta de la lluna.

DATES ASSENYALADES I COSTUMARI:

Dia 1: Festa de Tots Sants. La celebració d'aquesta festa l'1 de novembre data del s. IX i en ella l'Església integra tota una sèrie de cultes i ritus, especialment d'origen celta, anteriors al cristianisme, dedicats als avantpassats familiars. Es fan cerimònies i oracions, s'ofrenen llums, es resen tres parts del rosari, es diuen tres misses i tocaven les campanes durant tota la nit perquè els difunts que no han assolit encara la pau en trobin el camí. Es visiten els cementiris. Molts d'aquests ritus es fan indistintament el dia 1 o el dia 2 de novembre. La vigília de Tots Sants es celebra la CASTANYADA, àpat dedicat als morts que ve a ser la resta dels antics àpats funeraris. A més de les castanyes torrades, es mengen moniatos i PANELLETS i es veu vi dolç.

Dia 2: Commemoració dels Fideles Difunts.

Les activitats agrícoles d'aquest moment eren sobretot: acabar la sembra i començar a collir les olives. La parèmia recorda aquests fets:

<i>Pel novembre, tot el blat al graner, o enterrat.</i>	<i>D'olives i de glans, tantes en cullen els xics com els grans.</i>
---	--

També ens recorda que per sant Martí es solia matar un porc i s'encetava el vi de l'any:

<i>Per sant Martí mata el porc i enceta el vi.</i>	<i>Dies fa que no t'he vist i em moria de trist; ara que et veig t'alabo, i vinga un trago.</i>
--	---

Les vetlles: L'escurçament dels dies i l'arribada del fred convidava a que la gent de pagès acostumés a fer vida reclosa a casa al voltant de la llar de foc; no com avui al voltant del televisor. Les hores s'ocupaven filant, cosint, fent cistells o reparant els estris i guarniments dels animals.

Les llargues vetlles davant del foc afavorien la conversa; els vells explicaven les seves experiències i els joves aprenien i discutien. Així es transmetien de pares a fills les llegendes, rondalles i cançons que constitueixen un capítol important de la nostra cultura popular.

ELS REMEIS DE LA PADRINA

L'estiu de sant Martí i els primers freds del novembre provocaven malalties de tota mena, les airades eren molt perilloses. Els nostres avis també les guarien amb aquesta oració:

ORACIÓ PER CURAR DE L'AIRADA

"Nostre Senyor, sant Pere i sant Joan

tots tres per un camí van;

troben lo mal de l'aire:

— On vas?

— Vai a rompre els ossos de... (nom)...

— No iràs!

— Sí que iré!

— No iràs!

— Sí que iré!

— No iràs!

— Sí que iré!

— Et lligarem amb un lluc de gavernera
un altre de roca morera,
pujarem a les muntanyes de Monte Olivera,
et lligarem amb unes fortes cadenes
i et tirarem al profund del mar".

Temperatura màxima: —
Temperatura mínima:
Precipitacions: ■■■■

Les fases de la lluna:

Lluna nova	●	el dia 3	a les 13h 35m
Quart creixent	◐	el dia 10	a les 6h 14m
Lluna plena	●	el dia 18	a les 6h 57m
Quart minvant	◑	el dia 26	a les 7h 04m

R. Bernaus

Demografia

(Mes d'octubre de 1994)

NAIXEMENTS

Karim Azzakriti i Bouiekhf	dia 2
Albert Miralles i Sorribes	dia 16
Marc Villaró i Vicens	dia 27

MATRIMONIS

Jaume Cuñat i Castells i	
Mercè Porta i Escolà	dia 1
Genari Fernández i Lagos i	
Natàlia Queralt i Compte	dia 8
Ildefons García i López i	
Júlia Sarnago i Omedes	dia 12

DEFUNCIONS

Francesc Sementé i Queralt	21 anys, dia 10
----------------------------	-----------------

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT L'OCTUBRE

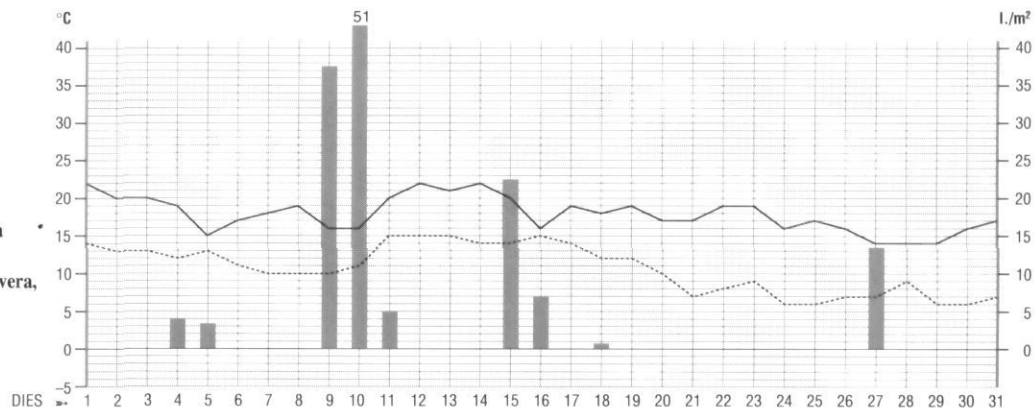
Dia 4	4'0 l./m ²
Dia 5	3'3 l./m ²
Dia 9	37'5 l./m ²
Dia 10	51'0 l./m ²
Dia 11	5'0 l./m ²
Dia 12	Inapreciable
Dia 15	22'5 l./m ²
Dia 16	7'0 l./m ²
Dia 18	0'8 l./m ²
Dia 27	13'5 l./m ²
TOTAL	144'6 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DE L'OCTUBRE

Màxima del mes	22°, dies 1, 12 i 14
Mínima del mes	6°, dies 24, 25, 29 i 30
Oscil·lació extrema mensual	16°
Mitja de les màximes	17'903°
Mitja de les mínimes	10'677°
Mitja de les mitjanes	14'290°

L'Observador: Deudat Pont

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONENTS AL MES D'OCTUBRE





Núm. 369
Any XXXI
Novembre 1994

Redactors:

Ramon Bernaus, Josep Bertran,
Pasqual Castellà, Montse Ortiz,
Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Joan Puig,
Josep Rovira, Anna Santacreu,
Rosa Maria Sera i Núria Sorribes.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Jaume Cots,
Ramon Creus, Josep Farreny, Jordi Martí,
Pere Mora, Lluís Pons, Deudat Pont,
Paulí Ribera i Guillem Viladot.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt



Amb la col·laboració del departament
de Cultura de la Generalitat de
Catalunya



la Diputació de Lleida



i l'Ajuntament d'Agramunt



Membre de l'Associació
Catalana de la
Premsa Comarcal

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988
Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 2.500 ptes.
A l'estranger: 3.000 ptes.
Número solt: 240 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis:

Anna Santacreu. Tel. 39 00 96
o bé Pere Mora. Tel. 39 00 57

PORTADA: El president de la Generalitat Francesc Macià era conegut pels catalans com "l'Avi". El pas del temps no ha esborrat aquesta imatge i, sense saber-ho, els joves escolars agramuntins continuen veient en el seu rostre afable la figura entranyable d'un avi.

Foto: Josep Bertran

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col·laboradors a SÍO, han d'estar signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arriben a SÍO, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes anterior.

Estimats Lectors...

Un altre cop l'aigua ha tornat a fer de les seves. Un mes després de les copioses pluges de primers d'octubre, els aiguats han vingut més tempestuosos encara, per posar-nos l'ai al cor i ocasionar-nos danys i molèsties.

El que també han fet les pluges, més aquestes darreres, és recordar-nos de la força que té l'aigua quan aquesta és abundant. Tots sabem el mal que pot arribar a fer. Tots ho hem vist per la televisió i tots tenim memòria històrica del que ha fet a Agramunt en algun moment o altre.

Els agramuntins, -a mida que el Sió deixava de ser riu per convertir-se en claveguera; a mida que érem més especuladors; quan girem l'esquena al passat i únicament pensem en el present i quan volem estendre el poble sota el guiatge de polítics i tècnics amb poca visió-, oblidem que la natura té les seves lleis i, en aquest cas, que el Sió és un veritable riu amb una considerable conca i que, quan plou amb abundància, totes les aigües, amb la seva inusitada força, s'obren pas pel seu curs natural.

Tenim un riu brut i de res serveix tenir-lo canalitzat al seu pas per Agramunt si a partir del Pont de Ferro no pot circular-hi l'aigua. Hem tapat un dels dos ulls del Pont Medieval i hi hem construït a tocar. Hem fet cases a 10 metres de la corrent. Hem tapat i construït per sobre les rieres i desguassos naturals per on circula l'aigua vers el Sió. En fi, hem fet tot allò que la història i el seny diuen que no s'ha de fer.

Des d'aquesta mateixa pàgina es reclamava que es tornés a col·locar la pedra que indicava fins a quina alçada havia arribat l'aigua durant la històrica robinada de Santa Tecla. Encara ho reclamem amb més insistència i que aquella placeta al costat del pont servi una memòria col·lectiva que mai no s'hauria d'haver perdut.

Ben cordialment,

Bernat Jofre

Novembre de 1994



GABINET AGRO-INDUSTRIAL
GABINET TÈCNIC DE SERVEIS

Àngel Guimerà, 26 bis
Telèfon 39 10 75
25310 AGRAMUNT

Un Gabinet format per professionals que li dóna la seguretat
de SOLUCIONAR QUALSEVOL **projecte** o **gestió**.

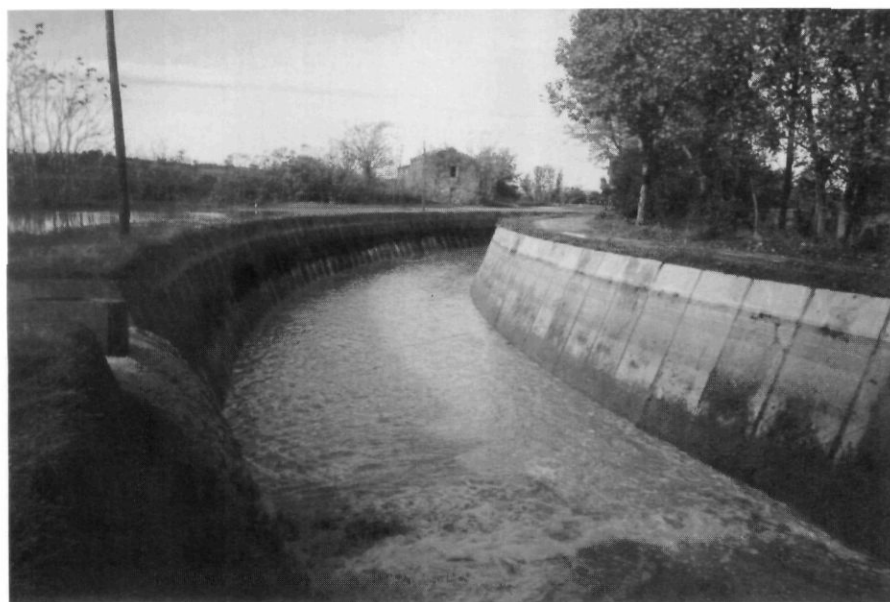
- **Assessorament Tècnic d'Enginyeria, Arquitectura i Urbanisme.**
- **Assessorament Fiscal i Jurídic.**
- **Assessorament Comptable - Financer.**
- **Assessorament Laboral i Social.**
- **Assegurances.**

Contacteu amb qualsevol de les nostres oficines.
LA SOLUCIÓ N'ÉS GARANTIDA.

winterthur
seguros

Fets del mes

Text i fotos: Josep Bertran



...I MÉS AIGUA

Pluges intermitents, però molt fortes, causaren danys i alarma a Agramunt i Ribera avall.

Durant la matinada i el matí del dia 4 d'octubre es recolliren a l'observatori d'Agramunt un total de 57 litres per metre quadrat d'aigua. En alguns indrets propers a la Vila aquesta quantitat possiblement es superà si tenim en compte l'aigua que baixà per les serres vers el Sió.

La major part d'aquesta aigua es canalitzà vers el camí vell de Tàrrrega i ➤➤

cap al polígon, que baixava a l'ample, fins a trobar el Sió just en l'indret de les passarel·les per a vehicles lleugers. No cal dir que la força de l'aigua va obrir aragalls en marges, finques i camins. En plena època de sembra, aquests aiguats encara fan més mal perquè en moltes finques no s'hi podrà entrar durant molt de temps i les que ja estaven sembrades l'aigua ho haurà arrossegat tot.

Les obres de la carretera de Tàrrega també canalitzaren la gran quantitat d'aigua que baixava de l'Acampament arrossegant terra i grava. Els bombers i la brigada municipal hagueren d'actuar en més d'un indret i l'estat d'alerta durà tot el dia. En la partida dels Ofegats, l'aigua acumulada saltà cap al Canal de forma natural primer i després gràcies a que es van aixecar uns rastrells.

Sortosament el Sió no baixava gaire ple fins a Agramunt com a conseqüència de la poca pluja caiguda a la zona de la Segarra. Una altra cosa és a partir de la vila. Les finques dels marges del riu,



després del Pont de Ferro, quedaren negades d'aigua i cap a Butsènit, Montgai i la Sentiu, es van tallar carreteres i s'hagueren de desallotjar granges.

La carretera d'Artesa també es va

veure afectada com a conseqüència de l'aigua que baixava des de Donzell i buscava el seu desguàs natural que és el Sió. Durant tot el dia s'hagué de circular amb molta precaució en la zona del camí de Gorga.

INTERCANVI MUSICAL

Joves músics alemanys visitaren Agramunt durant una setmana.

Un grup de joves músics de la ciutat alemanya de Tübingen varen estar a la nostra vila des del 29 d'octubre al 4 de

novembre participant en un intercanvi amb la Cobla Jovenívola. Com es recordarà els músics agramuntins també es

desplaçaren a Alemanya durant una setmana el passat mes de setembre per participar en un encontre a nivell europeu.

El conjunt musical alemany, "Brass Ensemble" del Conservatori de Tübingen, està integrat per setze components que toquen diversos instruments de vent. Durant la seva estança a Agramunt oferiren dos concerts. El primer el dia 2 a la tarda destinat als estudiants i el segon el dia 3 a la nit pel públic en general. Les dues actuacions es celebraren al Casal.

La Cobla Jovenívola, responsable de la visita, els preparà un seguit d'activitats com un concert a Cervera i diversos desplaçaments turístics a Barcelona, Montserrat, Verdú i als castells de Montclar i Montsonís i uns complets recorreguts per Agramunt. Les seves actuacions palesaren el gran nivell musical que hi ha a Alemanya, molt lluny encara del que tenim a Catalunya.



50 ANYS DE L'ACADÈMIA

Aquest curs escolar es compleix el 50è aniversari de la fundació de l'"Academia Agrícola y Mercantil" d'Agramunt.



Curs 1946-47.

Com una mena de celebració no proposada, un grup d'ex-alumnes de l'Acadèmia es varen reunir per celebrar un sopar de germanor. La convocatòria, feta a través de SIÓ, no reeixí a aplegar gaires participants. En prou feines una cinquantena entre ex-alumnes i acompanyants. L'encontre va ser prou emotiu i, sens dubte, va satisfer els participants que lamentaren, això sí, la poca concurrència.

Ningú no en va fer esment durant el sopar, però aquest curs es compleixen cinquanta anys de la posada en marxa de l'Acadèmia. Va ser el curs 1944-45 quan, en l'antic immoble dels Hermanos, Joan Tous, el primer director, i Josep M. Solans endegaven un nou centre d'ensenyament particular. Amb poc temps aconseguí una considerable assistència, com es pot veure en la fotografia que obre aquesta secció.

Amb el nom de "Academia Agrícola y Mercantil", el centre va continuar fins el curs 1973-74 que per necessitats del nou pla d'estudis, l'Ensenyament General Bàsic, EGB, s'ajunta amb el col·legi de les Monges i creen el Col·legi Nostra Senyora del Socós. Durant tots

aquests anys, però, s'han mantingut popularment els noms d'Acadèmia i Monges per distingir els dos edificis del centre.

Durant els anys cinquanta la titularitat de l'Acadèmia és canviant fins que l'any 1957 arriba a Agramunt Inocencio Villegas, el Sr. Villegas per a

tantes generacions d'alumnes, el qual compraria l'edifici i amb els anys l'aniria ampliant i modificant convertint-lo també en la seva vivenda. Bona part de la història de l'Acadèmia l'explicava el Sr. Villegas en l'entrevista que SIÓ publicà en el número corresponent al mes d'abril de 1990.



Els participants s'acomienzen fins una altra trobada.

HOMENATGE A MACIÀ

Una exposició de fotografia sobre el President Francesc Macià commemora el 60è aniversari de la seva mort.

Amb motiu de complir-se els seixanta anys de la mort del que fou primer president de la Generalitat restaurada, Francesc Macià, el Col·lectiu Cultural de Cappont de Lleida va organitzar una documentada exposició de fotografies sobre la seva biografia. Entre la documentació hi havia alguna fotografia del viatge que va fer a Agramunt. Aquesta exposició s'instal·là en el vestíbul de l'edifici vell del Col·legi Macià-Companys a partir del dia 18 d'octubre.

En aquest mateix centre s'ubicà el Bus de les Professions, una unitat mòbil d'informació per als joves escolars que acaben l'última etapa dels estudis primaris. Fins a Agramunt es traslladaren alumnes d'altres poblacions per visitar-lo. Alguns aprofitaren el viatge per conèixer alguns indrets i equipaments de la vila, com l'Espai Guinovart, el Museu i l'Església.



RECOLLIDA DE TETRA-BRIK

L'Ajuntament i Gruconsa han endegat una recollida selectiva d'envasos de tetra-brik.

La campanya de recollida selectiva d'envasos de tetra-brik té un caràcter de pilot i es podria estendre en altres indrets, segons van explicar en el seu dia els organitzadors. Durant el passat mes d'octubre han estat instal·lats als cinc edificis d'ensenyament de la vila uns contenidors especials cedits per l'empresa agramuntina Grup Consist S.A.

Aquests envasos seran traslladats a la fàbrica que Consist té a València on es fa el procés de reciclatge dels mateixos. Aquesta fàbrica, NESA, es l'única de tot l'estat que pot fer aquest reciclatge en comptar amb la llicència exclusiva de la multinacional sueca Tetrapac. Una vegada separats els materials, cartró, alumini i polietilè, el paper s'utilitza per la fabricació de sacs i bosses de gran resistència.



Els contenidors s'han instal·lat als centres d'ensenyament.

EXPOCULTURA

Participació agramuntina a l'Expocultura.

La gran mostra de la cultura popular que es va celebrar a Barcelona durant el mes d'octubre comptà amb la presència dels torronaires i xocolaters d'Agramunt dins les mostres de la gastronomia popular. També hi va participar la Cobla Jovenívola que actuà el dia de la cloenda amb Santi Arisa i els Lakatans.

Cada Consell Comarcal de Catalunya hi tenia un stand amb una demostració dels productes més característics de la comarca. L'Urgell, a més de la parada pròpia en tenia una altra exclusivament per la denominada Ruta del Císter. En aquesta es mostrà els atractius arquitectònics dels pobles de l'Urgell entre els que destacava la nostra vila.

Parada del Consell Comarcal de l'Urgell.



MATERIAL ESCOLAR AL PERÚ

La Creu Roja d'Agramunt ha organitzat una campanya a favor dels joves escolars peruans.

La Creu Roja de la Joventut d'Agramunt ha dut a terme durant el mes d'octubre, una campanya de recollida de material escolar que ha estat tramesa a la capital peruana de Lima. El destinatari del material ha estat el Grupo Juvenil Cultural d'aquella ciutat que el destinarà

a l'alfabetització de joves i adults.

La campanya ha pretès, per una part, cobrir les necessitats dels escolars d'aquella ciutat i sensibilitzar els joves agramuntins sobre la situació de milers d'infants i joves que viuen arreu del món molt per sota del nostre nivell i,

fins i tot, del de subsistència.

Els organitzadors de la campanya s'han manifestat molt satisfets pels seus resultats. Majoritàriament l'aportació ha estat feta pels centres d'ensenyament de la vila i les seves respectives associacions de pares.



La campanya va tenir un ressò important, i els organitzadors s'han mostrat molts satisfets. ➡

BONA CAMPANYA BOLETAIRA

Els boletaires han pogut gaudir d'una molt bona temporada amb quantitat i qualitat de bolets.

Després d'un estiu de sequera, quan ningú no confiava en poder anar a buscar bolets, van arribar les pluges seguides d'unes temperatures prou altes per propiciar la naixença de tot tipus de bolets. Els agramuntins s'han desplaçat a la muntanya a la recerca d'aquesta preciada menja.

Un dels nostres veïns, en Ramon Cases, va fer una troballa de dos exemplars de rovellons realment inusuals, encara que no del tot insòlits. Cada un dels rovellons havia servit de cultiu de naixença per altres exemplars, tal com mostra la fotografia. Del barret del de sota en surten altres dos, també d'un tamany considerable.



CAMIONADA DE FATO

Un veí de Tàrrrega s'endugué les 250.000 pessetes amb què estava valorat el lot de productes sortejat pel CAU.



L'Associació d'Amics dels Escoltes d'Agramunt va rifar una gran camionada de fato que incloïa més de seixanta productes diferents i molt variats que anaven des d'un cavall fins a dos quilòmetres de paper higiènic, passant per una dotzena de conills, una caixa d'escuradents o un sac d'ordi. L'import d'aquesta rifa va destinat a recaptar fons per la construcció del local social del CAU.

El guanyador del premi va ser el veí de Tàrrrega, Josep Lluís Martínez i Martínez i en lloc d'endur-se a casa la camionada de fato, preferí embuxacar-se un taló de 250.000 pessetes, quantitat en què va ser valorada. El lliurament del premi es va fer el passat dia 3 de novembre al Casal.

TOTS SANTS

La Festivitat de Tots Sants es celebrà seguint les tradicions amb visita al cementiri i la castanyada.

El bon temps, gairebé primaveral, va facilitar la visita als cementiris tant de veïns com de forasters. La presència d'aquests darrers va ser molt nombrosa com a conseqüència del pont festiu en coincidir Tots Sants en dimarts. La celebració de les populars castanyades són cada vegada més habituals entre grups d'amics i familiars amb panellets, comprats o fets a casa, mistela, castanyes torrades i moniatos.



FESTA D'ANIVERSARI

Nova celebració de les noces d'or i argent de diversos matrimonis agramuntins.

Els actes celebrats el dia 6 de novembre consistiren amb una missa solemne, a les 12 del migdia, cantada pel Cor Parroquial. En finalitzar i a la mateixa església, Concert de música gregoriana i polifònica pel QUARTET

"VEUS DEL PIRINEU".

Es lliurà un record de la diada i a continuació els matrimonis homenatjats compartiren un refrigeri.

Aquest és el segon any que la Paròquia agramuntina celebra la FESTA

D'ACCIÓ DE GRÀCIES de les bodes d'or i d'argent, participant enguany un total de 21 matrimonis: 7 que celebraren els cinquanta anys de casats i 14 els vint-i-cinc. Foren els següents:

Noces d'Or

Josep Granés Benet	⊗	Maria Brils Solé
Anton Solé Guixé	⊗	Pilar Martínez Varela
Josep Bernaus Codina	⊗	Emiliana Cercós Usola
Josep Vilardell Vilaginés	⊗	Emília Villaró Creus
Isidre Figuera Vilanou	⊗	Leonor Camats Talavera
Ignasi Oromí Vallverdú	⊗	Fidela Farran Bori
Pere Balagueró Duran	⊗	Ramona Marco Mirats

Noces de Plata

Ricard Farré Artigues	⊗	Angelina Roig Gaspà
Jaume Codina Marquilles	⊗	Rosa Boix Balagueró

Andreu Cadevall Compte	⊗	Cristina Prat Piqué
Antoni Antequera Ortega	⊗	Isabel Hernández Ramos
Victorino Vidal Vidal	⊗	Vicenta Ribera Verdaguer
Miquel Marquilles Valls	⊗	Rosa Vidal Segura
Miquel Pla Bargués	⊗	Remei Jovell Gilabert
Ricard Ricart Huguet	⊗	Rosa Amanós Gené
Antoni Camats Roqué	⊗	Josefina Puig Fitó
Jaume Tarragona Alsina	⊗	Trinitat Balagueró Tarragona
Manuel Serra Utges	⊗	Carme Barril Ferrer
Honest Valentines Martí	⊗	Roser Balasch Isanta
Jaume Areny Benet	⊗	M ^a Neus Figuera Balagueró
Arseni López Vidal	⊗	Isabel Vilardell Villaró





Tallers Joan Jové i Solé

C/. del Clos, 10

INDÚSTRIES JOVÉ BALASCH, S.L.

C/. de la Comtessa Aurembiaix, 7

Tel. 39 06 01

Fax 39 11 51

AGRAMUNT



**ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA**

REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURES INDUSTRIALS
I EN GENERAL

APLICACIONS DE PINTURA CAPITAN, S. C. P.

C/. Jaume I, 12 - Tel. 973 / 39 04 03

AGRAMUNT



PALVI

**Fabricació d'equips per la recollida i
transports de residus**

Polígon Ind. par. 27 - Tel. 39 12 48 - Fax 39 16 38 - **AGRAMUNT**



SERVEI
POST-VENTA
TÈCNIC

PRESTIGI EN CALOR

Electricitat **A. INVERNON**

C. del Molí Vell, s/n.

Telèfon 39 01 76

AGRAMUNT

RELLOTGERIA - JOIERIA

ÒPTICA

E. LLAGUNES

ÒPTIC DIPLOMAT

Us ofereix tota classe de muntatge
d'ulleres graduades i de sol.

Carrer del Sió, 6 - Tel. 39 02 61

AGRAMUNT

**TALLER DE PINTURA INDUSTRIAL
I DECORATIVA**

Moisès Cases

TRACTAMENT DE FUSTA I FERRO, ESTUCATS DE
CALDER DE PRESSIÓ, OSAKA, AMIANTITES,
SISTEMES ILLUMITEX, IMITACIONS DE FUSTA I
MARBRE, ESTUCATS A LA CALÇ I QUALSEVOL
TRACTAMENT DE PINTURA ANTIC I MODERN

C/. Sant Joan, 26
AGRAMUNT (Lleida)

Tel. 39 23 75
(contestador automàtic)

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de **OCASO, S. A.**

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)



**APLICACIONS
DE PINTURA**

VLADIMIR TRIQUELL

Comtes d'Urgell, s/n.
Telèfon 39 21 82

AGRAMUNT

Anècdota

Text i foto: J. Bertran



Aquest camió sembla que s'hagi encabritat espantat per alguna cosa. Aquesta posició insòlita del vehicle és conseqüència del desplaçament de la càrrega que, pel seu propi peu, s'amuntega a la part posterior. El poc tonatge del camió facilita la sortida del conductor des de la cabina.

Opinió

FER PINYA

Fer pinya és una expressió eminentment casteller, però, que em serveix perfectament per anunciar (resumint esquemàticament) l'essència del que intento exposar.

En el món casteller, sense la base humana que **fa pinya** no es podrien enlairar la majoria de castells i, en aquestes persones radica l'èxit dels mateixos; són les que permeten lluir-se als homes que els aixequen, a major glòria de la colla castellera de torn.

Dintre aquesta massa anònima pot trobar-s'hi, des de la persona

compromesa i/o entusiasta de la colla, a la que s'hi vincula —momentàniament— per un pur sentit de solidaritat, àdhuc de consciència cívica, però és el conjunt de totes elles el que permet que l'acte sigui un èxit, fruit d'aquesta participació de tots.

Aquest sentit de la participació —en aquest cas; en actes públics de qualsevol mena (encertats o no)— és el que, generalment, ens falta als agramuntins.

Som tan autònoms, tan amants de la **nostra**, llibertat, fins i tot, tan poc curiosos, que ens tornem

"passotes", i deixem pels **altres** el que, de principi, està pensat per a **tots** (amb més o menys grau de compromís segons cada circumstància). Això, sí, ens indignem i reclamem quan l'acte és el **nostre** i l'assistència és minsa.

Com deia, molt encertadament, un vell conegut; hi ha situacions/ moments en què **s'ha de complir** i per damunt de personalismes, ideologies, dèries, comodismes. Evidentment, si és que un se sent agramuntí i estima la vila.

Jaume Cots

SERVEIS 10

SERVEIS IMMOBILIARIS



ZURICH ASSEGURANCES

HOGAR-MULTI RISC
COMERÇ - VIDA
AUTO - IMMOBLES

COMPRA - VENDA
LLOGUER DE PISOS
ADMINISTRACIÓ COMUNITATS

LLOGUER APARTAMENTS SALOU - CAMBRILS
AMB PISCINA, PÀRKING, JARDÍ, A 100 M. DE LA PLATJA

LLOGUERS

PIS MOBLAT TOTALMENT
PIS CARRER SIÓ, AMB CALEFACCIÓ
PISOS NOUS A ESTRENAR, CTRA. DE CERVERA
PIS ECONÒMIC, 2 HABITACIONS
PIS EDIFICI "LA TORRE" (MOBLAT)

VENDES

PIS CTRA. DE CERVERA 100 M², MÀXIMA QUALITAT
PIS CARRER SIÓ, SEGONA MÀ, 5.400.000
CASA SEGONA MÀ, CTRA. DE CERVERA
CASES UNIFAMILIARS SECTOR CLOS

LOCALS COMERCIALS

LOCAL 70 M² ECONÒMIC
LOCAL 250 M² AMB BOMBA DE CALOR,
CARRER ÀNGEL GUIMERÀ (IDEAL PER OFICINA)
LOCAL AMB MAGATZEM, CÈNTRIC
LOCAL CARRER SIÓ

SOLARS

OPORTUNITAT ÚNICA: PARCEL·LES DE 200, 300, 400 M²
A 4.800 PTS. M² (URBANITZACIÓ EN CONSTRUCCIÓ).

C/. ÀNGEL GUIMERÀ, 10
TEL. i FAX 392324 - AGRAMUNT



XOCOLATA • CARAMELS • CONFITS

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

Ctra. de Tàrrega, s/n.

Telèfon 390.607



*Marbres
Vilalta*

Carrer Clos, 24
Tel. 39 11 83

25310 AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA



JOSEP MARTORELL

Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Converses...

Li agrada contrastar i matitzar les seves respostes i es mostra serè i moderat. Potser per deformació professional, il·lustra amb el suport d'un atlas la situació geogràfica d'aquells paratges que jo no conec i gratifica amb un "molt bé" alguns dels meus incisos. En alguns moments, em sento més alumna que entrevistadora accidental. Tal volta els meus records hi tenen quelcom a veure.

Recordo com la Maria i la Margaret m'explicaven, amb aquella confidencialitat adolescent, les dèries d'un nou professor de 8è que per cert, es deia Sr. Enerst. Somric i intento endevinar què en queda de tot allò, però malauradament, m'és impossible posar-me en la pell dels meus 14 anys, i simplement, observo com ell pausadament, i amb gests nets i suaus, va responent a les meves preguntes.

Ernest Caufapé, director del Col·legi "Macià-Companys"

– Comencem per les teves dades biogràfiques.

– Vaig néixer en un poble de la comarca de la Noguera que ja no existeix: Tragó de Noguera.

El progrés ens va portar la construcció del pantà de Santa Anna al riu Noguera Ribagorçana, i el poble i bona part del terme van quedar negats per les aigües. Tota la gent, com ara passa a Tiurana, vam haver de marxar.

– Va costar que la gent deixés el poble?

– Això sempre és difícil i és el preu que ens fa pagar el progrés, però mirant-ho amb perspectiva, per les famílies d'aquest poble el fet d'haver de marxar els va suposar uns guanys des del punt de vista econòmic. Tots es van situar força bé. Van poder comprar pisos o cases, quan al poble tenien cases que si no les restauraven amenaçaven ruïna. En aquest sentit, Tragó de Noguera als anys 50 era un racó de món.

Nosaltres encara hi tenim un lligam i participem a l'aplec que cada any

s'organitza en motiu de la Festa Major.

– On es va traslladar la teva família?

– L'any 1962, quan jo tenia 11 anys, vàrem anar a viure a Lleida.

– Et va costar l'adaptació?

– Em va costar una mica, notes el

canvi d'ambient, d'amics... En el poble la vida era diferent, nosaltres ens passàvem tot el dia al carrer, ens enfilàvem als arbres, anàvem a collir ametllons, lledons... En el meu poble, als anys cinquanta, veure un camió era una gran alegria; has de pensar que Tragó queda lluny de cap ruta principal i la gent d'allí de cotxes no en tenien.

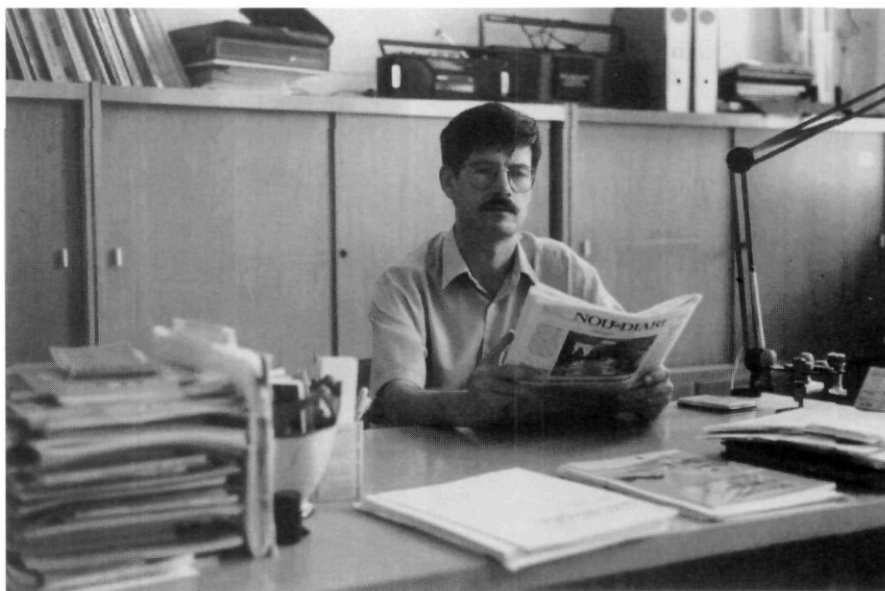
Tot i així Lleida ha canviat moltíssim. Quan nosaltres hi vam arribar encara era molt poble. Recordo que quan baixava de casa cap a l'Institut Màrius Torres, tot el que ara és el Passeig de Ronda era horta.

– Acabes el batxillerat i comences magisteri. Per què?

– Vaig pensar que per estudiar una carrera llarga havia d'anar a Barcelona i em vaig inclinar per magisteri, més per la facilitat de fer-ho a Lleida que per vocació. Als 16 anys, de vocació no en tens massa.

– On et vas estrenar com a mestre?

– Al Col·legi Sant Pere Claver dels Jesuïtes de Raïmat. Allí hi vaig estar tres cursos de plantilla, i entremig vaig fer el Servei Militar. Era una escola d'un cert prestigi i es treballava



Al despatx fullejant el ja desaparegut Nou Diari. (Juny de 1993).





L'Ernest de ben xic, als 2 anys.

molt bé a nivell de metodologia, material, interès dels alumnes, implicació dels pares... Jo, francament, m'hi trobava força bé, però com la Teresa (la meua esposa) ja estava dins el magisteri públic, em vaig plantejar fer oposicions.

El meu primer destí com a funcionari fou una escola de barriada de Lleida. Vaig notar un gran canvi, fou un xoc terrible, la nit i el dia. Els alumnes no

tenien interès, sempre havies d'estar motivant-los. Recordo que em va tocar fer francès i plantejava les classes a partir de còmics ja que era l'única manera d'engrescar-los i evitar passar tot el temps mantenint la disciplina.

- Després...

- La veritat és que jo no tenia massa ganes de continuar en aquella escola i per casualitat vaig trobar la Maria Rúbies, llavors directora de l'ICE, i em va proposar anar a Solsona i començar el reciclatge de català per a mestres. Era l'any 1976, jo ja havia acabat la meua llicenciatura en Filosofia i Lletres i vaig acceptar la proposta.

- Quan de temps vas estar fent reciclatge de català?

- Des de l'any 1976 al 1986. Del primer curs a Solsona en tinc un record molt agradable. Tot just feia un any que havia desaparegut la dictadura i a Solsona, una terra de la Catalunya interior amb un sentiment catalanista molt arrelat, les classes de reciclatge van tenir molta acceptació. Hi assistiren molts mestres, potser aleshores una mica quixotescos, i es van organitzar moltes activitats paral·leles sobre cultura i literatura catalanes.

Més endavant vaig fer classes a

Agramunt, Tàrraga, Ponts, Cervera i a Lleida.

Quan vam començar, el reciclatge era bastant senzill però poc a poc, es va anar augmentant el nivell d'exigència.

Durant aquests 10 anys com a professor de reciclatge de català vaig tenir l'oportunitat de conèixer molts companys i companyes, i alhora, aprofundir en el coneixement de la llengua.

- Quan va començar l'ensenyament del català a les escoles?

- El curs 1978-79. El primer curs que jo vaig arribar a Agramunt fer català a les escoles encara no estava legalitzat. Tot i així hi havia alguns mestres que ja començàvem a introduir-lo.



Fotografia de família (pare, mare, germana) al costat de l'església de Tragó. (1960 ?).



Els alumnes de l'escola de Tragó de Noguera, amb el seu mestre, quatre mesos abans de tancar-la. (22 de desembre de 1961). L'Ernest és el segon de la fila de dalt, començant per l'esquerra.

- Quin curs arribes a Agramunt i què en recordes?

- Vaig arribar el curs 1977-78 i recordo sobretot la gran quantitat d'alumnes que tenia l'escola. Hi havia fins a 4 aules de vuitè. A Agramunt, l'escola mai no ha tingut suficient espai físic per tots els seus alumnes. Recordo que llavors la segona etapa

d'EGB ocupava l'ala de llevant de l'Institut de Batxillerat perquè l'edifici vell de les Escoles s'havia quedat petit i també, que hi havia moltíssims alumnes de transport i de menjador.

En l'aspecte més pedagògic, em va sobtar la classificació dels alumnes d'un mateix curs en aules diferents, segons les qualificacions que obtenien en els exàmens. Però això no va durar massa.

– **Avui tot això és molt diferent?**

– Sí, la quantitat d'alumnes ha disminuït molt, actualment de cada curs només tenim 2 grups i en comparació d'abans hi ha molt pocs alumnes de transport.

Pel que fa a l'espai, el setembre del 1982 es va inaugurar el nou edifici de l'Escola Pública al Passeig del Sió i amb el temps, l'edifici vell s'ha anat rehabilitant. L'any 1990, recollint una proposta de l'alcalde, l'escola va recobrar el nom de Macià-Companyns, (que ja havia portat durant la República) i s'inaugurà l'escultura d'en Guinovart que hi ha a l'entrada principal, coincidint amb els 50 anys de l'afusellament del President de la Generalitat Lluís Companys.

Pedagògicament també hi han hagut molts canvis, tant pel que fa a continguts com a metodologia. Per



L'Ernest i la Teresa durant un viatge a Itàlia, l'estiu de 1982.

exemple, nosaltres a l'escola durant aquest curs, hem endegat una aula-taller amb caire experimental.

Els mestres que atenen aquesta aula taller estan posant molta il·lusió i treball per tirar endavant aquesta experiència. L'aula està destinada a aquells alumnes que no tenen interès pels estudis, tot i tenir capacitat, i que demostren sentir-se motivats per matèries més pràctiques encaminades

al món del treball.

– **Quants professors formeu el claustre?**

– Som 21 professors: 16 de fixos i 5 de provisionals. A banda hi ha un grup d'unes 16 persones que realitzen activitats paral·leles com: escacs, música, sardanes,...

D'entre els 21 professors de l'escola, només hi ha 4 homes. La Primària s'està quedant orfe d'homes.

– **Aquest curs quants nens-es hi ha matriculats?**

– Hi ha 350 nens-es. D'aquests uns 40 i escaig són de transport. Utilitzen el menjador escolar uns 80 o 90.

– **Quines diferències més importants aprecies entre els primers alumnes que vas tenir i els d'ara?**

– Els companys diuen que hi ha moltes diferències. Però potser són més diferències en el tracte, que cap altra cosa. Els mestres es queixen que els nens d'ara són més actius. Abans podies tenir una classe de 40 alumnes tots en silenci i fent el mateix; ara en tens 21 o 22 i sembla que en tinguis 60. Potser perquè l'ensenyament és més actiu, i s'ha canviat la manera d'impartir la matèria, però també crec que influeix la quasi desaparició del que abans dèiem tutor, que era ➤



Foto de família: Ernest, Teresa, Aleix i Núria. (Estiu '87).



Inauguració del monument dedicat a Lluís Companys, obra de Josep Guinovart. (14 octubre 1994).

qui pràcticament feia totes les matèries en un grup-classe. Avui cada vegada hi ha més especialistes.

Per exemple a 5è d'EGB, quan jo vaig començar, feia totes les assignatures llevat de la religió. Ara tenen professor d'educació física, de religió, de música, d'anglès..., i a part de la tutora hi passen 4 o 5 professionals més. Hi ha més mobilitat, més dinamisme i potser això influència d'alguna manera els alumnes.

– **Llavors, no consideres positiu el fet que hi hagi especialistes?**

– No, no es això, però hi ha el desavantatge que s'ha perdut el sentit de tutoria. Els nens que vénen d'escoles rurals unitàries troben un gran canvi en aquest sentit.

– **El reconeixement social dels mestres també ha canviat?**

– Això ho diuen molts companys i els sindicats ho reclamen sovint perquè creuen que cada vegada se'ns té menys consideració, però jo, de totes maneres, no ho vull reconèixer totalment perquè em dona la sensació d'ésser un d'aquells mestres victimistes.

– **Com es veu la integració de nens amb problemes dins les aules ordinàries?**

– Els mestres no hi estan avesats i acostumen, en un inici, a queixar-se perquè no els poden donar el mateix que als altres. Necessiten una atenció especial que de vegades no és possible per falta de mitjans.

– **Quants anys fa que exerceixes com a director?**

– De l'octubre del 84, per tant... mira! has hagut de venir tu perquè recordés que fa 10 anys.

El que fins llavors era director, en

Josep Gassó, es va jubilar. La votació per escollir un nou director es va fer al claustre de professors. Jo aleshores ocupava el càrrec directiu de secretari, els companys estaven acostumats a veure'm passar amb la paperassa amunt i avall, i potser per aquesta raó em van escollir.

Des de fa 2 anys, no presento candidatura i estic en el càrrec per un any prorrogable, d'aquesta manera dono temps a que algú altre s'animi, ja que no em veig com a director durant tant temps i no vull comprometre'm a fer coses per tres anys. De fet, però, des que vaig començar com a director a l'equip directiu sempre hi hem estat els mateixos: la Josefina Verni com a cap d'estudis i l'Ignasi Guitart al començament, i el Ramon Bernaus els últims anys, com a secretaris.

– **Quines són les funcions del director?**

– Una cosa són les funcions que et marca la normativa com ara la coordinació de tots els serveis, la supervisió, (el recollir les queixes i els aplaudiments si n'hi ha algun), i una altra, allò que tu et veus obligat a fer. Per exemple, en una escola hi ha una gran quantitat de correspondència que diàriament has de revisar, ordenar, arxivar i moltes vegades respondre: correspondència oficial, enquestes,



Els mestres disfressats el dia de Carnaval, l'any 1988.

dades estadístiques, circulars... A les Escoles de Primària el director fa molta feina típica de despatx. Si hi hagués, com en els Instituts de Secundària, un secretari administratiu d'ofici tot això t'ho estalviaries.

– Satisfaccions?

– Pensar que dones un bon servei i veus que l'escola tira endavant. Et sens satisfet quan a final de curs comproves en la memòria totes les activitats que s'han realitzat.

A vegades la satisfacció et ve de fora, com l'haver estat guardonats el curs passat, amb el premi Baldori Reixac en reconeixement al treball realitzat a l'escola en el camp de l'ensenyament en català.

– Principals problemes?

– Mira, jo sempre procuro no disgustar-me massa. Desconnecto molt bé quan surto de l'escola. Si constates que, com els passa a altres companys, amb la feina de director m'hi va la salut, ho deixaria estar. Tot i així, reconec que et pren temps de la teva vida personal perquè passes a l'escola moltes hores. La Teresa em diu a vegades, fent broma, que la direcció ens costarà el divorci.

Hi ha una cosa que no m'agrada gens d'aquest càrrec i és el fet que, a vegades, els companys et deleguen massa l'autoritat, com si l'escola fos meua, i l'escola és i la formen tots.

– Com quedarà l'escola amb la implantació de la Reforma?

– Encara no se sap res. A finals de la tardor sortirà el mapa escolar de Catalunya.

– Quina valoració en fas de l'APA?

– L'APA ajuda moltíssim i si saps conduir-los bé inclús dones una altra imatge de l'escola.

Et fa una gran quantitat de feina que difícilment podries fer tu sol. Si has d'organitzar qualsevol activitat com curses, castanyada, sortides,... sempre tens mares disposades a col·laborar. També és molt important el treball que conjuntament es realitza per muntar xerrades, conferències i altres activitats d'interès pels pares.

Després hi ha l'aspecte econòmic,



Un altre Carnestoltes a l'escola. Carnaval 1991.

l'APA canalitza tots els ingressos atípics i això et permet fer activitats paral·leles.

Entre companys mestres d'altres llocs hi ha la imatge que els pares fiscalitzen, que no és bo que entrin a l'escola, però aquí això no succeeix. L'APA de l'Escola funciona des de l'any 1985, hi han passat 7 presidents, i jo, personalment, sempre hi he tingut bones relacions.

Els presidents es mantenen poc temps en el seu càrrec, i és difícil trobar voluntaris per la Junta, però és comprensible perquè suposa molta feina fora d'hores de treball.

– Formes part del Grup d'ensenyants Urgell-Segarra?

– Sí, des que es va constituir l'any 1981-82 formo part de la Junta. Per fer una comparació, allí també passa una mica com en la Junta de l'APA de l'escola, és difícil que la gent vulgui entrar a formar-ne part.

La Junta està constituïda per 10 mestres, jo tinc el càrrec de tresorer i formo part de la comissió de formació del professorat.

Les activitats del Grup d'ensenyants estan emmarcades dins el Moviment de Renovació Pedagògica, i entre altres coses editem una revista que es diu: "L'Escola avui" i organitzem l'escola d'estiu: Pedagogia d'altura.

– A l'escola també editeu una revista?

– Sí, es diu "Tothom" i apareix amb una periodicitat anual. És una mica com l'aparador dels treballs de classe.

També havíem fet ràdio amb els nois i noies de Segona Etapa a Radio Sió. Fou una experiència molt positiva que va durar 5 anys. Els alumnes, durant una hora setmanal, posaven en pràctica la seva habilitat per elaborar guions, escriure noticiaris,...

La conversa s'allarga, la Teresa seu amb nosaltres i, sense presses, anem parlant de les qüestions educatives més polèmiques: La Reforma, la integració, l'atenció a la diversitat...

Ell manté el seu to de veu suau, parla amb mesura i intervé amb una serenitat encomanadissa. Després de xerrar una bona estona, em queda la sensació que hi ha molt poques coses que facin perdre els estrepes a l'Ernest.

Però jo sé bé, com a veïna d'escala, que quan juga el Barça, el sostre del meu pis tremola a cada gol, i no precisament per cap terratrèmol!. És l'Ernest i el seu fill, Aleix: dos "culés" incondicionals.

Montse Ortiz



GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

Carretera de Tàrraga, s/n
Apartado de Correos nº 25
25310 Agramunt
(Lérida) España
Teléfono: (973) 39 02 00*
Telefax: (973) 39 02 08



SACS DE PAPER



PLÀSTICS



TRANSPORTS

Xocolata



Jolonch

AGRAMUNT



AUTO SERVEIS DEL SIÓ S.L.

**MECÀNICA, ELECTRICITAT
XAPA i PINTURA, AMB LA MÉS
AVANÇADA TECNOLOGIA**



SERVEI OFICIAL

Servei de grua permanent

Estem al seu servei a la

Ctra. de Cervera, s/n. (Polígon, nau 1 i 2)
Tels. Taller 39 22 31
Part. 39 01 50

AGRAMUNT



Reddis

**ASSEGURANCES
GENERALS**

FUNERÀRIA

Serveis de Companyies d'Assegurances

R. LLORENS

Traslats a províncies

Carrer dels Estudis Nous, 15 Telèfon: 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 39 04 58



**CORRETGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES**

**MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS**

AGRAMUNT - LLEIDA

Un riu també té drets

"A la vora del riu, no hi facis el niu" fa la dita popular. Els nostres avant-passats seguien el consell al peu de la lletra, tots els pobles antics, d'ordinari, són situats en una altura, més o menys pronunciada segons sigui la configuració del terreny. És ara, als temps moderns, quan s'aprofiten tots els indrets per aixecar edificis, sense parar esment en el risc que això comporta en algunes ocasions.

Els rius, tant els cabalosos com els més humils, tenen un "espai vital" que els hauríem de respectar. El nostre Sió, per exemple, al seu pas per la vila, es conforma amb la canalització que li hem assignat, per la qual, la veritat sigui dita, hi pot passar força aigua. Però el nostre Sió mai no ha renunciat a ocupar les terres de la vora, a les quals té dret, si alguna vegada es veu obligat a donar pas a les abundoses precipitacions que puguin caure en la seva conca segarrenca. El que no passa en cent anys passa en un dia, i encara és més greu quan passa a la nit.

La rubinada que se n'emporta la palma és la famosa de Santa Tecla, de l'any 1874.

Periòdicament el Sió es desborda i a part les rubinades darreres que estan en la memòria de tots, i altres de menor importància de temps antics, han passat a la història les de primers de setembre de 1941 i les del 1907, conegut com "l'any de les inundacions". També en una acta municipal del 1891 es parla de la revinguda del dia 13 de setembre d'aquell any que perjudicà hortes i vinyes; en aquella ocasió l'Ajuntament quantificà els perjudicis en quaranta mil pessetes, una quantitat ben



important un segle endarrera. Però la rubinada agramuntina que se n'emporta la palma és la famosa de Santa Tecla, de l'any 1874, de la qual s'ha parlat tantes vegades.

Hi ha una constant en totes les revingudes del Sió referides a la nostra vila: no hi ha notícia que mai hi hagi hagut víctimes mortals, ni gaires destruccions en habitatges, a part, naturalment, els perjudicis als camps de conreu. Només per Santa Tecla es posaren en perill vides humanes i van rebre algunes edificacions, però fou degut al destorb que per a la lliure circulació de les aigües va significar l'aqüeducte del canal d'Urgell. En certa manera, d'aquelles destrosses el riu no en tenia cap culpa.

Si a la nostra vila les coses han anat així i no d'una altra manera més llastimosa, és degut a un fet ben senzill i entenedor: al riu Sió sempre se li havia respectat aquell "espai vital" que esmentàvem abans. La vora del curs fluvial ja fa una pila d'anys que, amb una plantada d'arbres, la van convertir en Passeig; però les cases

les construïen lluny, els terrenys adjacents al riu eren, simplement, "el prat de Sió".

La primera espifiada, dit sigui amb tots els respectes, la van fer els de "Regiones Devastadas" quan canalitzaren el riu i van deixar tapat un ull del pont vell. S'havien d'adonar que si quan van construir el pont hi van fer dos ulls, per alguna cosa devia ser.

Ben cert que aquell ull seria relativament fàcil destapar-lo, però amb això no guanyaríem gran cosa, perquè l'aigua que podria engolir, a l'altra banda de pont toparia amb unes edificacions darrerament bastant polèmiques.

Repeteix el que deia abans: la canalització actual del Sió pot donar pas a molta aigua. Però la pega de les grans inundacions és que el corrent baixa impetuós i tèrbol, arrossegant branques i brossa, de vegades arbres sencers. Us imagineu el que passaria si a l'únic ull del pont vell s'hi fes un embús? És preferible no pensar-hi.

Lluís Pons i Serra



Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments
E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT



Gestoria Feixa

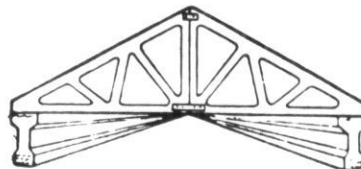
C/. Estudis Nous, 4 - Telèfon 39 06 31
Fax 39 23 07 **AGRAMUNT**

- Tota classe de gestions davant Organismes Oficials
- Assegurances Socials
- Assessoria fiscal, laboral i comptable
- Assegurances LA UNION Y EL FENIX

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

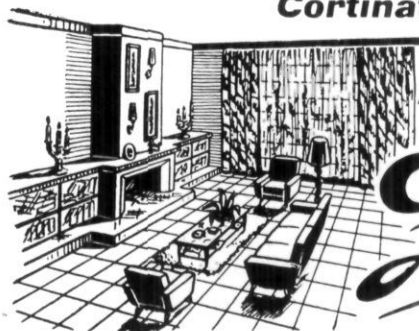
PRETENSATS



CUÑAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39.01.15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

Cortinatges i Tapisseria



DECORACIONS

Lurita

Avda. Catalunya, s/n.
Telèfon (973) 39 03 39
25310 AGRAMUNT

VISILLOS
MOQUETES
TAPISSAT
DE PARETS
PINTAT DE
PISOS
ESTUCATS
EMPAPERATS

NOUS TRACTORS JOHN DEERE SÈRIES 6000 i 7000



LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA



1837-1987
150



CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA, S.A.



Ctra. N-II, Km. 486'800 - Apartat 57 - Telèf. 60 04 50 - Fax 71 04 84
MOLLERUSSA - FONDARELLA



- SERVEIS IMMOBILIARIS
- ASSEGURANCES
- INVERSIONS



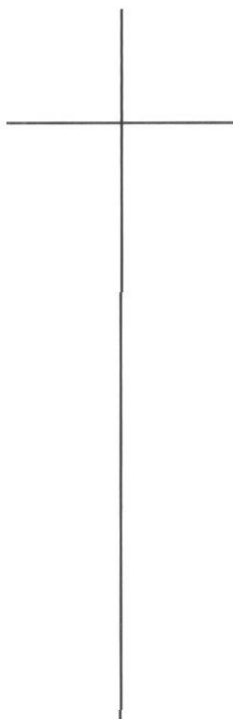
COMPRI LA SEURETAT DE LA SEVA FAMÍLIA, PER MOLTS POCS DINERS

OBSERVI AMB ATENCIÓ LA NOSTRA ASSEGURANÇA D'ACCIDENTS:

COBERTURES 24 HORES	MORT	INVALIDESA	INCAPACITAT TEMPORAL	DESPESES GUARIMENT	PRIMA TOTAL ANUAL
	10.000.000	—	—	—	7.016 pts.
	10.000.000	10.000.000	—	—	13.886 pts.
	10.000.000	10.000.000	5.000 pts. des del 1er. dia	—	26.767 pts.
	10.000.000	10.000.000	5.000 pts. des del 1er. dia	Il·limitats	32.950 pts.
	20.000.000	20.000.000	5.000 pts. des del 1er. dia	Il·limitats	46.728 pts.

NO JUGUI AMB EL FUTUR DELS QUI MÉS ESTIMA!!

NOTA: La prima total anual queda supeditada a la professió de l'assegurat.



Pregueu a Déu per l'ànima de **Pere Castellà Camats**

que morí cristianament el dia 19 d'octubre,
a l'edat de 79 anys.

La família i la raó social Pastisseria Baró,
agraeixen les mostres de condol rebudes.

Tudela de Segre, octubre 1994

L'Espitllera

Valia la pena!

Va ser exactament el 23 d'abril de 1976 el primer cop que jo, alumne modèlic, vaig atrevir-me a fer campana a la classe del doctor Molas. També va ser aquell mateix dia que per primer cop em vaig equivocar al Metro; vaig agafar la direcció contrària i, quan me'n vaig adonar, era qui sap les estacions enllà.

Però és que valia la pena. Aquell dia, el primer Sant Jordi que vivia en democràcia, tenia un sentit especial: sortia al carrer el primer diari en català des de la maltempada. Amb vint-i-tres anys, encara no havia pogut veure un diari escrit en la meua llengua. Per això em vaig oblidar de les classes de l'Autònoma i me'n vaig anar entusiasmat a comprar l'Avui; per això després, distret en la lectura del nou rotatiu, em vaig confondre en pujar al Metro...

Han passat divuit anys. L'Avui ha tingut alts i baixos durant aquest temps, però ha servat ferm. Des del mes passat, aquest diari nostre, que ha arribat a la majoria d'edat, ha optat per fer una remodelació de fons i forma. Es tracta d'oferir més i millor informació. Es tracta de plantar cara als altres grans diaris. No en té prou en mantenir la clientela de sempre, sinó que vol captar-ne de nova. Aquest és el repte i la il·lusió que ha esperonat el canvi. I que no és pas fàcil, perquè trencar amb la inèrcia d'aquells que sempre han comprat un altre diari és difícilíssim! La batalla de la llengua, que sembla que les revistes locals i comarcals tenim més o menys guanyada, costarà encara temps i esforços poder-la redreçar a nivell de diaris. I, si no, fixem-nos amb les recents experiències del Diari de Barcelona o del Diari de Lleida.

Estic satisfet del canvi de l'Avui, perquè a més de continuar insistint a amics i coneguts que l'han de llegir perquè és en la nostra llengua, ara podré dir que és un bon diari amb molta i ben distribuïda informació; un diari modern digne dels nostres temps i del nostre país.

El dia 18 d'octubre passat, no vaig fer pila a la classe. Simplement, abans d'entrar a la feina, vaig passar per la llibreria a recollir el diari. Volia tocar amb les mans el nou Avui. Després, tot confoi, el vaig ensenyar als companys de feina i als meus alumnes de català. La veritat és que si hi hagués hagut Metro a la plaça del Pou, no m'hauria sabut gens de greu equivocar-me altre cop de direcció. Valia la pena!

Joan

Gent, fets, coses...

Mentides menudes

Sense haver-ne fet cap mena d'aprenentatge, els nens, de ben petits, ja saben dir mentides.

Aquesta afirmació, però, no vol pas dir que em proposi entrar en consideracions d'ètica en tractar de la mentida dels infants; només voldria exposar algunes de les particularitats que indueixen els menuts a ocultar la veritat.

Com tots sabem, quan els nens menteixen, la mentida ve determinada per molt diverses raons. Per això, en alguns períodes del creixement dels seus fills, molts pares s'han vist obligats a fer front a un fet indefugible: tot i la presumpta innocència dels nens, aquests sovint falsegen la veritat mentint de forma evident, i no sempre és fàcil entendre la raó, o les raons, que els han empès a obrar així.

Els més menuts tenen certes limitacions per poder distingir amb claredat el món de les fantasies del món de la realitat, confusió que sovint els pot induir a mentides singulars amb el fi de no prendre consciència directa amb el de la realitat.

Posem per cas que un nen de tres o quatre anys pot ser que negui fets tan evidents i dissemblants com haver-se embrutat a sobre en lloc de servir-se del lavabo, o haver esparramat pel terra el tub de pintar les ungles de la mare, fets que ha consumat davant mateix de la presència materna i que, no obstant això, s'entossudeix a negar insistentment. Aquest seria el cas de la mentida infantil que, possiblement, pretèn rebutjar una veritat amb el fi d'exterioritzar un sentiment afectiu difícil d'exterioritzar d'altra manera: un anhel insaciable de rebre les mateixes atencions que rebia temps enrera quan era més petit.

A mesura que el nen creix, també es van modificant els motius pels quals menteix, posat que quan és grandet se li barregen, per un costat l'afany de descobrir tot allò que s'amaga prop del món realista que l'envolta, i per l'altre, tot un seguit de necessitats sentimentals pròpies d'un nen més petit; per la qual cosa voldria adaptar a l'esbós que fa la seva imaginació, totes les veritats que, a poc a poc, va descobrint al seu voltant. I aquí és on fonamenta bona part de les mentides de què se serveix ara.

Com a exemple del cas anterior podríem citar el d'un nen que un bon dia en sortir de classe conta al seu pare que un amic del col·legi va anar i tornar de París, a peu, en dos dies. Però en veure la reacció del pare que li diu: "no pot ser, París és massa lluny" és quan entèn que no és bo dir mentides, i, surt del pas carregant la culpa a l'amic tot afegint: "ja m'ho pensava que era mentida perquè el meu amic és com un gall de galliner". Això vol dir que l'estratègia de la mentida hauria estat per voler demostrar davant del pare un sentit comú superior al que posseeix l'amic.

A mesura que es fa gran, el nen ja és prou conscient per comprendre que menteix només per amagar la veritat, i encara que això no li agradi massa ho manté per no trencar els seus principis, i de vegades també menteix per treure'n alguna mena de profit.

La tasca dels pares en aquests moments esdevé complicada i els cal buscar l'equilibri entre la intimitat del munut i el grau de confiança que siguin capaços de generar vers ell.

A. PONSÀ

CARLES

VILADOT, Guillem. **Carles**
Editorial Columna. Barcelona 1994
p.p. 177. Preu: 1.950 pts.

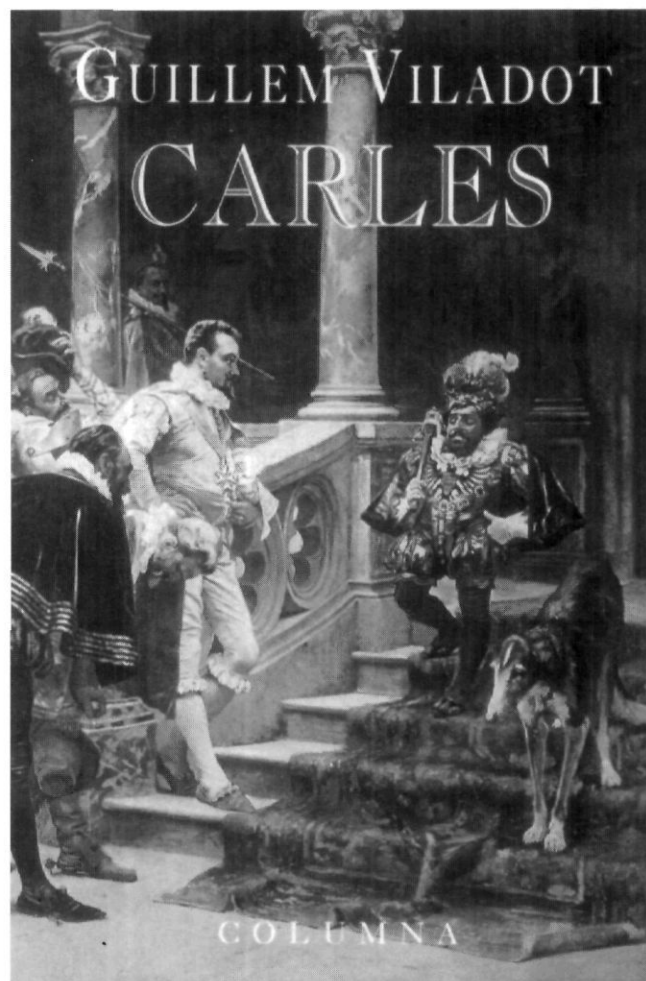
Guillem Viladot va aprofitar les múltiples investigacions i lectures sobres els reis castellans Carles I i Felip II, que havia realitzat per escriure l'anterior novel·la, *Joana*, per elaborar i escriure la vida íntima d'aquest príncep maleït, Carles d'Àustria, més suggerent en l'aspecte psicològic que la seva besàvia, la reina boja.

Que no s'enganyi el lector si busca una novel·la històrica: en *Carles* no la hi trobarà. Ni tan sols trobarà el possible morbo que té la figura de Felip II i la llegenda negra propagada pels enemics contemporanis: Guillem d'Orange i el seu antic secretari d'estat Antonio Pérez, que la divulgà en "*Cartas y relaciones*".

Centrem històricament el personatge:

Carles d'Àustria neix a Valladolid el 1545, fill de Felip II de Castella i de la primera muller Maria de Portugal, cosina seva, la qual morí en el part. Per aquesta raó era l'hereu de tot l'imperi i també de la corona catalano-aragonesa amb el títol de príncep de Girona. Conten les cròniques que era un personatge deforme de cos i mentalment desequilibrat, a causa segurament de la consanguinitat dels pares. Possiblement en la novel·la els defectes físics són exagerats, puix en el retrat que en féu el pintor de la cort Alfonso Sánchez Coello no es posen tan de manifest.

Tenia una gran aversió pel seu pare, la qual cosa li provocà seriosos problemes. S'especulava que tenia relacions secretes amb els rebels dels Països Baixos, que dirigits per Guillem d'Orange lluitaven per aconseguir la independència de Castella. Carles projectà fugir cap a Flandes, però en assabentar-se'n el rei el féu empresonar al mateix alcàsser de Madrid. Aquest fet provocà una forta oposició en molts estaments fins al punt que des dels estats catalano-aragonesos enviaren ambaixadors a la cort per demanar-ne explicacions. El 1568, poc temps després d'aquests fets, moria als 23 anys d'edat. L'actitud de Felip II envers l'hereu féu créixer tota mena d'especulacions i llegendes, parlant-se fins i tot d'enverinament. La figura de Carles ha estat tema



freqüent de la literatura dels s. XVII i XVIII; una de les obres més conegudes és l'òpera que, amb el seu nom, va compondre Verdi.

Aquests fets històrics són l'escenari de la narració d'en Viladot, però mai el seu fil conductor. La novel·la és en molts aspectes una reflexió psicològica sobre el complex d'Edip; en què el fill, Carles, mostra el seu odi subconscient envers el pare, al qual culpa de tots els mals: la prematura mort de la mare, els seus defectes físics i mentals, el molt temps que dedica als afers d'estat i la poca atenció i estima que mai ha tingut per ell, i la seva impotència. És aquesta l'argument del llibre i on es mostra el trauma del príncep que mai no va poder satisfer la seva llibido. L'enamorament per la seva mare, que no va conèixer, sembla projectar-lo cap a la seva madrastra, Isabel de Valois, segona i jove esposa del rei, destinada en un principi a ser l'esposa de Carles.

Sembla entreveure's en la narració que la història d'aquest príncep contrafet, geperut, impotent i desequilibrat mental, és una burla del destí a aquell rei i aquell poble orgullós que volia dominar el món, però que la natura li negava l'hereu capaç de governar-lo i de perpetuar el seu llinatge.

La novel·la és narrada en primera persona per Sòcrates Laína de Torrebermeja, persona de família noble caiguda en desgràcia, el qual també té el cos contrafet, però la ment molt clara. Ell és el bufó i el criat personal, primer del rei Felip, i després del príncep Carles al qual acompanya fins a la seva mort. El nostre autor es val d'aquest personatge per narrar fins al més mínim detall les intimitats del príncep, des

de les tenses relacions amb el seu pare fins als greus problemes psíquics causats per la seva impotència.

Carles, en paraules d'Avel·lí Artís és: "(...) una broma, una sàtira punyent i iconoclàstica, irreverent, sarcàstica, gairebé injuriosa (...). Cadascun dels capítols es tanca amb una petita coda escatològica o pornogràfica".

Carles, com *Joana*, sortirà també en la versió castellana feta pel mateix Guillem Viladot. Esperem que si cau a les mans d'aquells que encara avui estan ancorats en els valors immutables i sagrats de la història d'Espanya, no s'ho prenguin massa malament.

R. Bernaus

Racó poètic

ELS JUBILATS

Quan arriba la jubilació
que el treball ja s'ha acabat
arriba la recompensa
per a ells guanyada.
Comença una nova vida
de repòs i tranquil·litat
que si la saps aprofitar
pots fer moltes activitats.
Si t'agrada dibuixar, escriure o llegir,
viatjar, passejar i també cuidar el jardí.
Si tens alguna afició que
abans no podies practicar,
ara tindràs tot el temps per
poder-la realitzar.
Les senyores que en general
quasi sempre són molt més joves,
poden fer moltes activitats
dedicar-se a fer bones obres.
Perquè el temps de jubilació
no ha de ser avorrit,
que si el saps organitzar pot ser
molt divertit.
El que puguis fer avui
no ho esperis per demà
que el tren al qual estem muntats
de retorn no en tindrà.

Josep Barrera Bardes
Residència Geriàtrica Mas Vell

A LA MEVA CASETA DEL CARRER ESTUDIS NOUS, Núm. 13, D'AGRAMUNT

Caseta petita, caseta bonica,
no ploris ni et queixis
perquè t'he deixat.

No és que no t'estimi
i ja mai t'oblidi.
Saps quina és la causa?
És que m'he fet d'edat.

L'esperit el tinc jove
però la carn és flaca,
les cames em pesen,
em tremolen les mans.

Sempre estic cansada,
caseta bonica,
i ja no serveixo
per a treballar.

Però no t'espantis,
caseta bonica,
ja he trobat refugi
Ja m'estant cuidant.

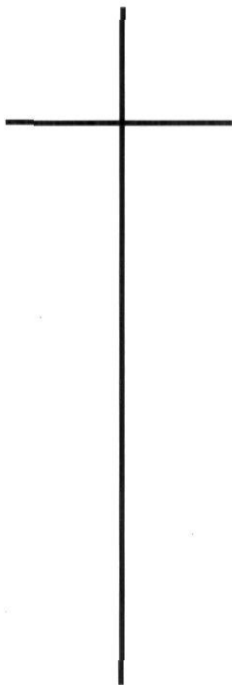
Se'n diu residència;
eh, quin nom més maco!
I ja no estic sola
i tinc amb qui parlar.

Estic rodejada
de companys y
companyes
que amb bona harmonia
vivim com germans.

I a Déu de la glòria
li dono les gràcies
per la llarga vida
que aquí m'ha donat,

I una fe molt ferma
i santa esperança
que un cel m'espera
per a una eternitat.

Neus Ros



Pregueu a Déu per l'ànima de

Francesc Sementé i Queralt

que morí víctima d'accident, el dia 10 d'octubre de 1994,
a l'edat de 21 anys.

A.C.S.

Els seus apenats: pares, Francesc i M^a Lourdes; germans, Víctor,
Lourdes i Jordi; padrins, oncles, cosins i altres familiars, us
demanen una oració pel descans etern de la seva ànima.

DESCANSI EN PAU

PARE NOSTRE...

La família agraeix les mostres de condol rebudes.

AGRAMUNT, octubre de 1994



CONSELL COMARCAL DE L'URGELL

NOTA INFORMATIVA

En la sessió plenària del passat dia 13 d'octubre, el Consell Comarcal de l'Urgell, sensible a tot allò que de manera negativa pot repercutir en els ciutadans i ciutadanes de la comarca, es va fer ressò del malestar existent en les comunitats de regants i en els sectors pagesos arran de les diverses informacions que s'havien donat fins a la data als mitjans de comunicació sobre la construcció del futur **CANAL SEGARRA-GARRIGUES**.

Debatut el tema, i per acord unànim de totes les forces polítiques presents en el plenari, s'acordà d'adreçar-se a l'administració de la Generalitat en la persona del M. Hble. Sr. Jordi Pujol, president de la Generalitat de Catalunya, i també als Hbles. Srs. Francesc Xavier Marimon i Josep M. Cullell, consellers d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i de Política Territorial i Obres Públiques, respectivament, mitjançant una carta amb el següent contingut:

*Darrerament s'han produït diverses informacions contradictòries i confuses sobre el futur del **Canal SEGARRA-GARRIGUES**. Això ha motivat que la Comunitat de Regants del futur canal, i també diverses persones de les nostres contrades, s'hagin posicionat de manera crítica respecte de la gestió de la Generalitat, probablement a causa d'una manca d'informació, cosa que ha permès que es fessin posicionaments i declaracions precipitats entorn a aquest assumpte.*

Des del Consell Comarcal es considera primordial la unitat de totes les forces polítiques i socials implicades, i que totes formin un front comú en favor de la construcció del canal, a fi de col·laborar en la remoció de tots els obstacles que es puguin presentar.

*En aquest sentit, es considera de gran transcendència que per part del Govern de la Generalitat es confirmi de manera clara i pública la voluntat decidida de realitzar l'obra del canal **SEGARRA-GARRIGUES** i es doni la màxima informació possible sobre la tramitació del projecte i els seus terminis d'execució, a fi de generar un clima de serenitat i confiança entre la població afectada.*

*Signat, El President,
Jaume Aligué i Escudé.*

Aquestes cartes han estat trameses als seus respectius destinataris.



Josep Pla i Artigas

Els teus companys de treball
del Banc Central-Hispano,
no t'oblidaran.

AGRAMUNT, novembre 1994

Des de les golfes del Farreny

"La Remei" (14) "Després de la sequera i focs, ara inundacions"

El Pep havia vingut, érem a mitjans d'octubre del 1994. Ja feia uns dies que era a Agramunt, a casa del Josep. De nou, i per fi, va poder veure l'Espai Guinovart, i digué que ja feia temps que l'enyorava. Ivàrem tornar a parlar, a comunicar-nos, i a discutir d'una i mil coses, però més que res ho férem d'art. Aquell dia de què parlo i que recordo molt bé, el Josep havia arribat i li donà al seu pare un full ciclostilat que havia trobat al Passeig, a prop del Pont del Sió; vaja, per dir-ho millor, al Pont Guerso, ja que té només un ull, o la meitat del Pont està tapat. I ara, encara millor, el podríem anomenar el Pont Humiliat, el pobre, amb el de ferro al costat, alt, prepotent, que el tapa i s'alça per sobre i al costat d'ell, orgullós i ridícul. Doncs sí, el Josep me'l donà a mi perquè els hi llegís. Deia així:

"Del ser pobre, del ser ric. Del tenir la paella pel mànec. Del poder, de l'abús de poder, i, de l'amor al diner. Del preu d'un home. Del ser persones. Del ser agramuntí. Del possible i de l'impossible. De les utopies. De la solidaritat. De la consciència. De la valentia. De la por. De la covardia. De la temeritat. Del convenient i de l'inconvenient. De la democràcia. Del que vol, del que diu,

del que pensa, del que creu. El, un Nostre Poble. De la humilitat i del ser. I, del ser, els sers d'un poble, tots humiliats. De l'indefens. Del fer creure. Del respecte al ser. De l'estimar tothom. De la llàstima. Del perdonar. Del saber demanar perdó. De l'orgull. De la prepotència. De la vida. Del creure i, del que, i amb que creure. De Déu i, del dimoni. Del viure, i del morir. Del fer el bé i, de fer el mal. Dels drets i, dels deures. Del tenir molt, i del no tenir res. Del tenir prou i, del no tenir-ne mai prou. Del ser molt, i del no ser res, creient-se ser molt. De la feina. Del mantenir una família. Del poble desorientat, decepcionat, prostituït. Del poble que parla entre ell, però que calla. Que ha de creure i callar, enfront de la injustícia. Del poble que té memòria, que no oblida, malgrat ser pacífic, i no gens violent. Aquest, Nostre Poble estima, Agramunt.

Poble de gent sofrida, que tot ho aguanta. Que és pacient i confia. I estima, i és optimista. I, que majoritàriament, sap el que vol, el que li convé. Que és el bo, que és el dolent. Un poble que viu, en harmonia i pau. Un poble que no es ven. Un poble que val el seu pes en or. Un poble que estima tot

el seu. I, que quan se l'hi toca, o se l'hi malmet, se l'hi destrossa, o se l'hi pren, o se l'enganya, se sent, com si li haguessin donat una ganivetada al seu cor, a l'ànima. Un poble que fins estima el qui no veu prou clarament, sigui agramuntí o forani; el seu, el més entranyable, tot l'heretat dels seus avantpassats. Perquè confia que és de savis el rectificar, replantejar-se les coses, tenint en compte situacions, circumstàncies. I conseqüències, que se'n derivarien de prendre determinacions impopulars, inconvenients. Un poble que vol la llum, que vol entendre, que només vol justícia, el seu i mai el d'altri. Un poble disposat a sacrificar-se, si cal, ara i sempre, pel bé del poble, Agramunt, i, pels seus, els agramuntins. No tenint en compte si són rics, o pobres. Si són de partits polítics o no, com tal siguin persones de bona voluntat".

— Pel que es veu aquest escrit seguia, digué el Pep. Déu n'hi do el que diu, en el que hi ha escrit en aquest paper. És un xic enrevessat, cal una lectura més atenta potser.

— Aquella tardor, en ploure, tot verdejava, els arbres del Passeig... i, al Sió baixava bastant d'aigua, oi Pep?

ACLARIMENT ENTREVISTA RICARD VICENS

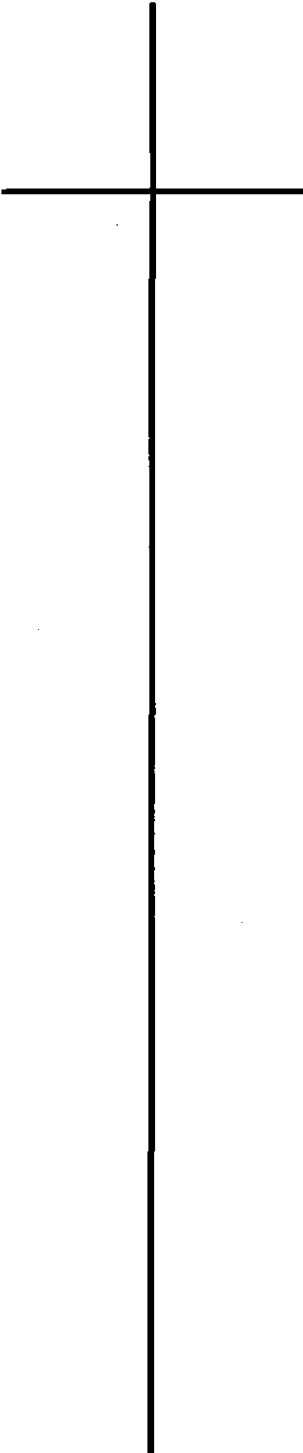
Per una errada de transcripció, en l'entrevista realitzada el mes passat es deia que "Vicens-Bonet S.A." passava a denominar-se definitivament "R. Vicens S.A." al **setembre de 1993**, quan en realitat va ser al **setembre de 1983**.



— Llibreria
— Paprereria

Plaça del Pou, 2
Tel. 39.04.25
AGRAMUNT

L'ESPIGA



Els ulls, plens de llàgrimes.

El cor, ple de records.

Maria

Pregueu a Déu per l'ànima de

Josep Pla i Artigas

qui descansà en la pau del Senyor el dia 3 de
novembre de 1994, a l'edat de 45 anys,
havent rebut els Sants Sagraments i
la Unció de Malalts.

Els seus apenats: esposa, Maria Espinal i
Villalta; filla, Cristina; pare, Ramon; mare po-
lítica, Bepeta; cunyats, Pere i Conxita; oncles,
nebots, cosins i família tota us agrairan una
oració per l'etern repòs de la seva ànima.

AGRAMUNT, novembre de 1994

La família agraeix les mostres de condol rebudes.



Consell Comarcal
de l'Urgell



Centre d'Integració de
Telecomunicacions Avançades

SERVEI D'INFORMACIÓ AUDIBLE QUE OFEREIX EL CONSELL COMARCAL

La informació està disponible les **24 hores del dia, tots els dies de la setmana**. Està distribuïda segons diferents menús, i l'usuari ha d'anar escollint l'opció que l'interessa.

La consulta es pot fer des de **qualsevol telèfon**.

El sistema reconeix la veu humana, concretament els números del 0 al 9, i les paraules SÍ-NO.

Per dir l'opció desitjada, s'ha d'esperar que s'acabi de reproduir el missatge, i **parlar després del senyal**.

El cost correspon al d'una trucada a Tàrraga.

ÍNDEX DE LA INFORMACIÓ DISPONIBLE:

1. TURISME

- 1- Informació de l'Oficina Comarcal
- 2- Ruta del Císter
- 3- Festes, Fires i Mercats de l'Urgell
- 4- Allotjaments a l'Urgell

2. JOVENTUT

- 1- Informació de l'Oficina Comarcal
- 2- Ensenyament
- 3- Lleure, estades i vacances
- 4- Tramitació de carnets
- 5- Ajuts i subvencions

3. CATALÀ

- 1- Informació del Servei Comarcal
- 2- Cursos de català per a adults
- 3- Revisió i traducció de textos
- 4- Dinamització lingüística

4. SERVEI D'ESPORTS

- 1- Jocs esportius escolars de Catalunya
- 2- Cursos de formació
- 3- Subvencions a activitats esportives de la Direcció General d'Esports.

5. SERVEIS SOCIALS

- 1- Consulta de l'horari d'atenció al públic als municipis de la comarca.

6. PROMOCIÓ ECONÒMICA

- 1- Ajuts d'Indústria, Comerç, Treball i Medi Ambient.
- 2- Polígons Industrials de la comarca
- 3- Abocador comarcal de l'Urgell

7. CITA

- 1- Informació general
- 2- Serveis que ofereix

8. RECLAMACIONS I SUGGERIMENTS

EL TELÈFON DE CONSULTA ÉS (973) 50 14 14



En Domènec Alterachs i Bernaus

Vidu de ROSA NORÓ I GILI

Morí a Esplugues de Llobregat
el dia 19 d'octubre de 1994.

La seva família: Esposa, Isabel Belloch i López;
germans, Miguel i Aurea i Anna; fills, Rosa i Jordi, Alba i
Ramona; néts, Rosa i Javier, Anna i Marta, us ho fan saber
i preguen el recordeu.

Agraïm la companyia rebuda en aquells moments.

ESPLUGUES - AGRAMUNT, octubre 1994



CLUB HANDBOL AGRAMUNT C.H.A.

JUVENIL MASCULÍ - 2a. Catalana.

Resultats:

15-10-1994	CH Agramunt - H. Manresa	27 - 12
23-10-1994	H. Sallent - CH Agramunt	18 - 15
29-10-1994	CH Agramunt - H. Alcarras	16 - 21
5-11-1994	H. Esparreguera - CH Agramunt	12 - 32

Golejadors: Toni Invernón 36, Òscar 24, Josep Maria Carbó 23, Jordi Carbó 22, Xavier 13, Toni Garcia 8, Querol 6, Regué 3 i Sergi 3.

Després de disputades 6 jornades de la lliga juvenil, l'equip es troba classificat en el segon lloc, que li donarà opció a passar a la propera fase, fins ara l'equip ha mostrat una bona imatge, amb ganes i lluitador, però la segona part en el camp de Sallent es va perdre el control i l'equip local amb el suport del públic va guanyar el partit; després la visita del líder Alcarràs el qual ens va guanyar amb tot mereixement; davant l'Esparreguera s'ha tornat al nivell normal de joc i ara en els propers partits no es pot fallar i cal mantenir una de les tres primeres places.



SÈNIOR MASCULÍ 3a. Catalana.

Resultats:

15-10-1994	CH Agramunt - H. Manresa	32 - 25
23-10-1994	H. Sallent - CH Agramunt	20 - 34
29-10-1994	CH Agramunt - H. Avema	33 - 24
5-11-1994	H. Esparreguera - CH Agramunt	17 - 21

Golejadors: Roman 35, Albert 34, Peco 24, Marc 14, Toni Invernón 14, Andrés 11, Narcís 10, Xofo 7, Vara 7, Lluís 6, Balasch 5 i Àngel 4.

Classificació:

1) Agramunt, 12 punts. 2) Esparreguera, 8 punts. 3) Santpedor, 8 punts. 4) Puig-reig, 8 punts. 5) Manresa, 7 punts. 6) Avema Lleida, 3 punts. 7) Igualada, 2 punts. 8) Sallent, 0 punts.

Sis victòries de sis partits, som líders imbatuts i podem dir que ja tenim un peu en la segona fase de la lliga de tercera catalana, l'equip sènior mostra un gran nivell i malgrat algunes fases dels partits en què no s'acaba de controlar el joc, en general es realitzen molt bons partits, que fan disfrutar l'afició i també fan millorar la qualitat dels nostres

jugadors, i el més important se sap guanyar fora de casa amb pressió ambiental com va ésser el cas del camp de l'Esparreguera, en el qual l'equip va saber dominar i controlar clarament el partit.

Jordi Martí

CADET FEMENÍ 2a. Catalana.

Durant el mes d'octubre han començat de nou les competicions a nivell federat. Per tant un grup de noies s'han tornat a ajuntar per passar moments d'allò més bé jugant el seu esport preferit.

El grup de noies que aquest any formen l'equip cadet són les següents:

Elí Màrquez, Esther Gilabert, Ariadna Rovira, Montse Antequera, Ivette Massana, Laura Garrabou, Judith Martínez, Neus Segura, Mercè Segura, Laia Fernández, Esther Cabrol, Marta Batalla, Olga Ribera, Sílvia Fernández, Laia Vall, Sònia Antequera. Entrenadores: Núria Gros i Anna Viladrich.

Resultats mes d'octubre:

16-10-94	Vilanova SEH - CHA Agramunt	10 - 9
22-10-94	CHA Agramunt - Molins de Rei CE	7 - 25
29-10-94	CHA Agramunt - Martorell	10 - 11

L'equip està treballant de valent i això té molt mèrit perquè han posat tota la il·lusió per obtenir els millors resultats.

SÈNIOR FEMENÍ 2a. Catalana.

Pel que fa a l'equip sènior continua essent un equip molt jove amb jugadores que fa molts anys que juguen juntes i altres que s'han incorporat aquest any, procedents dels equips inferiors o d'altres clubs.

L'equip està format per:

Porteres: Montse Alòs, Imma Cobero, Cristina Tonda, Mercè Codina.

Jugadores: Núria Gros, Anna Torres, Eli Martorell, Sílvia Querol, Elena Cornellana, Carme Gili, M^a Teresa Espinal, Mar López, Mariona Martorell, Marga Codina, Carme Marsà, Fran Verdés, Lúdia Martín, Maria-Rosari Ayuso, Natàlia Cairó, Maribel Antequera.

Entrenador: Gerard Gros.

Delegats: Anna-Maria Guixé i Raül Ripoll.

Resultats:

16-10-94	Cornellà - CH Agramunt	21 - 4
23-10-94	CH Agramunt - UE Universitari	16 - 32
29-10-94	CH Agramunt - UE Sant Sadurní	8 - 23
5-11-94	Sant Vicenç - CH Agramunt	15 - 13

Els resultats no han acompanyat en aquests primers partits de la temporada 94/95. Potser el calendari no era el més apropiat, tenint en compte que tant el Cornellà com l'Universitari han baixat de categoria.

Malgrat tot, l'equip té la moral molt alta per afrontar els propers partits i segur que amb més acoplament i amb el molt bon ambient que hi ha entre elles, seran factors decisius per millorar els resultats.



SECCIÓ FUTBOL SALA

Categoria 2a. Divisió:

Sembla ésser que aquesta categoria es presentarà més difícil del que en principi es preveia, els equips són tots d'un gran nivell de joc i es fa molt difícil el guanyar punts, pel que s'ha vist fins ara es pot produir qualsevol resultat i costarà molt arrencar punts fora de la nostra pista, encara que al camp del Preixana es va estar a punt. Per altra banda els partits jugats a casa s'ha aconseguit guanyar-los tots dos i de continuar en aquesta línia de joc, sense irregularitats, els resultats aniran venint durant el decurs de la competició, quan l'equip estarà més acoblat, tenint en compte que hi ha molts jugadors que no havien jugat mai junts i això, es fa notar a principi de temporada.

Resultats:

C.H.A. PUB JARA'S 3	-	INST. BALCELLS BORGES 2
PREIXANA 5	-	C.H.A. PUB JARA'S 4
C.H.A. PUB JARA'S 2	-	PUIG-GROS 0
ALCOLETGE 6	-	C.H.A. PUB JARA'S 2

Categoria 3a. Divisió:

Els que sorprenentment s'han acoblat més ràpid han estat els nostres jugadors de tercera, que a pesar de que alguns no havien jugat mai federats ho estant fent d'allò més bé i gràcies a la disciplina i saber estar al camp ha vingut la bona seguida de resultats, en l'actualitat l'equip marxa líder invicte i dels deu punts disputats n'hem guanyat nou, essent l'equip més goleador de la categoria. Cal destacar els dos últims partits al camp del Sidamont (3-4) i a casa amb el Cervera (5-1) rivals que a l'igual que nosaltres eren invictes havent guanyat tots els partits que havien jugat, però el brillant joc desplegat per l'Agramunt es va imposar en tot moment i fins i tot els resultats haguessin pogut ésser més amplis.

Resultats:

HESPÈRIA MOLLERUSSA 5	-	C.H.A. PUB JARA'S 5
C.H.A. PUB JARA'S 12	-	LA POMA BARBENS 6
SIDAMONT BOTINES 3	-	C.H.A. PUB JARA'S 4
C.H.A. PUB JARA'S 5	-	OROBITG CERVERA 1

Joan Rodríguez

ESCOLA DE FUTBOL "GERARD GATELL"

TERCERA REGIONAL

Resultats:

9-10-94	E.F. "Gerard Gatell" 4 - Miralcamp 2
16-10-94	Cervera 0 - E.F. "Gerard Gatell" 2
23-10-94	E.F. "Gerard Gatell" 3 - Pardiñas 0
30-10-94	Rialp 0 - E.F. "Gerard Gatell" 6

Coincidint amb el cap de setmana de la Fira del Torró, el nostre equip jugava a casa enfront del Miralcamp. Tot i el

mal estat del terreny de joc, per causes meteorològiques, l'àrbit decidí jugar el partit tot i l'oposició de l'equip local. Però, al cap dels 45 primers minuts l'àrbit suspenia el partit, això beneficià el Miralcamp ja que el resultat era de 0-1. Aquest es continuà el dia de Tots Sants, amb una remuntada espectacular.

La visita que la plantilla realitzà a Cervera es guanyà per 0-2. Aquest partit també es caracteritzà per l'estat del terreny de joc, amb l'amenaça constant de la pluja. La mitja part acabà 0-0 però durant tot el partit el nostre equip portà la iniciativa.

L'E.F. "Gerard Gatell" i el Pardiñas es retrobaren de nou, després d'haver-se enfrontat a la final del torneig de primavera de la temporada passada. El guanyador del partit tornà a ser el nostre equip.

En un partit al camp del Rialp, que s'havia de jugar de poder a poder, en ser els dos equips dels primers classificats, va quedar en un contundent 0-6, a favor del nostre equip.

JUVENILS

Resultats:

9-10-94	Bellpuig 2 - E.F. "Gerard Gatell" 4
16-10-94	E.F. "Gerard Gatell" 3 - Ribera d'Ondara 4
23-10-94	Oliana 2 - E.F. "Gerard Gatell" 1
30-10-94	E.F. "Gerard Gatell" 1 - Pobla de Segur 2

El mes d'octubre començà amb una còmoda victòria pels nostres juvenils. El partit es decidí en la primera meitat, ja que el resultat en els segons 45 minuts fou invariable.

A partir d'aquí els resultats foren negatius, això suposà un descens, però mantenint encara un lloc elevat en la classificació.

CADETS

Resultats:

9-10-94	E.F. "Gerard Gatell" 1 - Ivars 5
16-10-94	AEM - E.F. "Gerard Gatell" (aplaçat)
23-10-94	Andorra 3 - E.F. "Gerard Gatell" 4

El capdavanter de la classificació visità el nostre equip cadet. La superioritat de l'Ivars quedà reflectida en el resultat final, però de ben segur que a hores d'ara el marcador no seria tant abultat.

La quarta jornada s'ajornà a causa de la pluja caiguda fins aleshores.

Després d'un llarg trajecte, l'Agramunt s'enfrontà vers l'Andorra. El partit fou molt disputat, però la victòria va ésser merescuda.



INFANTILS

Resultats:

9-10-94	E.F. "Gerard Gatell" 5 - EFAC 8
16-10-94	Les Garrigues 9 - E.F. "Gerard Gatell" 3
23-10-94	E.F. "Gerard Gatell" 10 - Alcarràs 2

Els resultats de les diverses jornades han estat molt diferents d'una a l'altra. En aquestes jornades s'han aconseguit veure uns partits bonics on l'espectador, gràcies al gran nombre de gols marcats, ha pogut gaudir d'una bona estona. Cal destacar els 10 gols que van endossar a l'Alcarràs.

ALEVINS

Resultats:

9-10-94	Lleida 10 - E.F. "Gerard Gatell" 1
16-10-94	E.F. "Gerard Gatell" 1 - Alcarràs 0
23-10-94	E.F. "Gerard Gatell" 0 - Tàrraga 5

Encara que els darrers resultats no han estat massa satisfactoris, l'entusiasme d'aquests nens no ha decaïgut en cap moment i això és motiu suficient per afrontar les pròximes jornades i aconseguir resultats favorables.

Albert i Sisco

CLUB BILLAR AGRAMUNT

CAMPIONAT SOCIAL "Modalitat Quadre 47/2"

4ª Categ.

JUGADORS: 1) Joan Llorba 8 punts. Ignasi Aragon 6 punts. Francesc X. Noró P. 4 punts. Laureà Giménez 2 punts. Josep M. Cuñat 0 punts.

Joan Llorba i Ignasi Aragon es classifiquen pel Campionat de Catalunya.

CAMPIONAT DE CATALUNYA "QUADRE 47/2"

4ª Cat. 1ª Eliminàtoria

Classificació Final: 1) **Laureà Giménez (Agramunt)** 6 punts. 2) Ramon Martí (Borges) 4 punts. 3) Gregori Campaña (Cervera) 2 punts. 4) Isidor Cardet (Lleida) 0 punts.

Classificació Final: 1) **Ignasi Aragon (Agramunt)** 6 punts. 2) Carles Guiu (Lleida) 4 punts. 3) Antoni Minguella (Borges) 2 punts. 4) Ramon Llorens (Cervera) 0 punts.

Ignasi Aragon, Laureà Giménez, Carles Guiu i Ramon Martí es classifiquen per la segona eliminatòria.

CAMPIONAT DE CATALUNYA "QUADRE 47/2"

4ª Cat. 2ª Eliminàtoria

Classificació Final: 1) **Ignasi Aragon (Agramunt)** 6 punts. 2) **Joan Llorba (Agramunt)** 4 punts. 3) Ramon Martí (Borges) 2 punts. 4) Robert Vellet (Molins de Rei) 0 punts.

Classificació Final: 1) Joan Tarrats (Tarragona) 4 punts. 2) **Laureà Giménez (Agramunt)** 4 punts. 3) Francesc Martínez (Reus) 2 punts. 4) Manuel Albarracín (Barcelona) 2 punts.

Ignasi Aragon, Joan Tarrats, Laureà Giménez i Joan Llorba es classifiquen per les semifinals.

CAMPIONAT SOCIAL (Federat) "Modalitat TRES BANDES"
5ª Categ.

JUGADORS: 1) Jean M. Rovenne 6 punts. 2) Josep A. Castro 5 punts. 3) Joan Viladomat 4 punts. 4) Narcís Balagueró 3 punts. 5) Francesc X. Noró P. 2 punts.

Josep A. Castro puja a 4ª Categoria. Jean M. Rovenne i Joan Viladomat es classifiquen pel Campionat de Catalunya.

CAMPIONAT DE CATALUNYA "TRES BANDES"

5ª Categ.

Classificació Final: 1) Patrici Viñals (Lleida) 6 punts. 2) **Joan Viladomat (Agramunt)** 3 punts. 3) Julio Pérez (Seròs) 3 punts. 4) Jaume Rojals (Borges) 0 punts.

Patrici Viñals puja a 4ª Categoria. **Joan Viladomat** i Julio Pérez es classifiquen per la segona eliminatòria.

CAMPIONAT DE CATALUNYA "TRES BANDES"

5ª Cat. Eliminàtoria

Classificació Final: 1) Antoni Pérez (Tarragona) 4 punts. 2) **Joan Viladomat (Agramunt)** 4 punts. 3) Llibert Villauví (Vilanova) 2 punts. 4) Manuel Martínez (Vilanova) 2 punts.

Antoni Pérez i **Joan Viladomat** es classifiquen per les semifinals.

CAMPIONAT SOCIAL (Federat) "Modalitat LLIURE"

6ª Categ.

JUGADORS: 1) Francesc X. Noró P. 8 punts. 2) Joan Llorba 6 punts. 3) Antoni Gilabert 3 punts. 4) Ramon Coscollola 2 punts. 5) Jean M. Rovenne 1 punt.

Francesc X. Noró P. i Joan Llorba es classifiquen pel Campionat de Catalunya.

CAMPIONAT DE CATALUNYA "LLIURE"

6ª Cat. 1ª Eliminàtoria

Classificació Final: 1) **Francesc X. Noró (Agramunt)** 6 punts. 2) Miquel Bosch (Borges) 4 punts. 3) Antoni Megias (Lleida) 2 punts. 4) Antoni Puigvert (Seròs) 0 punts.

Classificació Final: 1) **Antoni Gilabert (Agramunt)** 4 punts. 2) Josep M. Morell (Lleida) 4 punts. 3) Antoni Minguella (Borges) 2 punts. 4) Latorre (Seròs) 2 punts.

Francesc X. Noró P., Antoni Gilabert, Miquel Bosch i Josep M. Morell es classifiquen per la segona eliminatòria.

CAMPIONAT DE CATALUNYA "LLIURE"

6ª Cat. 2ª Eliminàtoria

Classificació Final: 1) **Antoni Gilabert (Agramunt)** 6 punts. 2) Josep M. González (Reus) 2 punts. 3) Joan Santacreu (Vic) 4 punts. 4) Carles Vidal (Sant Boi) 0 punts.

Classificació Final: 1) **Francesc X. Noró (Agramunt)** 6 punts. 2) Antoni Sendra (Cervera) 4 punts. 3) Ramon Vaqué (Vic) 2 punts. 4) Narcís de la Torre (Molins) 0 Punts.

Antoni Gilabert, Francesc X. Noró P., Josep M. Gonzalez i Antoni Sendra es classifiquen per les semifinals.

L. G.

Amenitats

(Coordina Rosa Maria Sera)

VISUAL

Entre aquestes dues vinyetes, hi han SET diferències quines són?



Solució al PAS AL REI,
per P. R.:
La pobresa no té amics,
la riquesa té enemics.

Solució al VISUAL:
Crines, morro, bida,
cadira, ferradura,
gorra, toll.

SOPA DE LLETRES

Són 8 aus de rapinya.

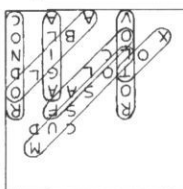
T	A	F	E	T	A	S	L	G	S
S	A	O	I	X	M	O	A	R	E
O	R	G	A	N	D	I	S	M	D
I	L	L	A	N	A	C	U	D	A
S	L	X	R	A	S	S	F	R	R
C	O	T	O	E	S	A	A	A	O
I	C	O	T	O	L	R	G	L	D
O	E	O	L	C	X	S	I	O	N
I	X	O	O	L	L	B	L	N	O
S	E	I	V	P	A	N	A	I	C

PAS AL REI

Començant per la síl·laba on assenyala la fletxa, i fent el moviment del REI als escacs, trobareu un refrany català.

sa	e	La	mics.
té	que	ne	po
ri	a	bre	no
mics,	la	té	sa

Solució a la
Sopa de lletres:



L'IVÀ I EN MARC



Imatges d'ahir

J. Bertran

La IMATGE d'aquest mes correspon a una fotografia de l'any 1916 del pati de l'antic convent de la Mercè. Aquest edifici estava situat a l'indret que avui ocupa la plaça del Mercat i l'Espai Guinovart, i va ser enderrocant l'any 1937. Després de la desamortització, el Convent va ser utilitzat per ubicar-hi diversos serveis, i encara hi ha agramuntins que van anar-hi a escola.



La caLa i SeRa.





Vuitè Aniversari de la mort de
JOSEP MARQUILLES i ROCA

"El Ferrer de Tall"

Nascut el 18 de novembre de 1908

Mort el 18 de novembre de 1986

El pas del temps no esborrarà
mai el record i l'estimació
que sentim per tu.

Agramunt - Ponts

Electricitat ALBAREDA		
Carrer Sió, 1	Tel. 39 08 04	
Pastisseria i Forn BARÓ		
Sió, 12	Tel. 39 07 09	
Lampisteria J. BARRIL		
Pl. Amball, 56	Tel. 39 06 70	
Motos BOVET		
Carrer Institut	Tel. 39 09 99	
Forn CAMATS		
Sant Joan, 4	Tel. 39 02 38	
Magatzems COTS		
Plaça Mercadal, 4	Tel. 39 01 32	
Ferreteria ESCOLÀ		
Guimerà, 3	Tel. 39 01 65	
Fotos FONT		
Sió, 31	Tel. 35 04 34	La Seu d'Urgell
Carnisseria JORDINA		
A. Guimerà, 26	Tel. 39 00 37	
Torrans i Pastisseria A. LLUCH		
Plaça del Pou, 1	Tel. 39 00 30	
Sastreria-Confeccions NOGUERA		
Sió, 8	Tel. 39 02 14	
Electricitat J. OMEDES		
Plaça del Pou, 22, 6 ^a B	Tel. 39 04 22	
Relotgeria, Joiera i Armeria JOSEP PLA		
Plaça de l'Om, 1	Tel. 39 03 06	
Electricitat i Fontaneria P. RIERA		
Travessia Aspi, 5	Tel. 39 07 14	
Torrans ROIG		
Avgda. M. Jolonch	Tel. 39 02 33	
Taller Miquel ROVIRA		
Avgda. A. Ros, 24	Tel. 39 07 86	
Torres CA L'ESPARTER		
Sió, 35	Tel. 39 08 39	
Farratges VIÑALS		
Avgda. Catalunya	Tel. 39 00 31	
Peixateria VILLALTA		
A. Guimerà, 6	Tel. 39 06 38	
Queviures J. SERA		
Sant Joan, 3	Tel. 39 01 85	

Partits polítics

Grup Municipal Socialista d'Agramunt



UNA BASSA D'OLI

Els mesos d'octubre, novembre i desembre són els mesos que la nostra Vila, amb gran diferència de la resta de l'any registra una major aflluència de visitants, que esperem segueixin venint i disfrutant de la nostra hospitalitat.

Heu pensat la mala impressió que han d'emportar-se cap als seus llocs d'origen, després d'una curta visita a casa nostra? És que Agramunt està fatal... deixat, com vulgarment es diu, de la mà de Déu.

Al final de la ctra. de Balaguer, en arribar al "STOP" per sortir a la ctra. es va obrir la via (segurament per una reparació) i mesos després encara està inacabat.

Les entrades al nostre poble, tantes vegades denunciades segueixen no igual, cada dia pitjor. No podem fer excepcions, si malament està l'avinguda de Marià Jolonch, a la vista de tots, amb els seus clots de reglament, mancats de rajoles a les voreres i fins i tot d'il·luminació; agravant-se tot això en arribar al fons de la cruïlla de Tàrraga a Artesa, on el desnivell d'incorporació a dita carretera forma un esgraó conjuntament amb una reparació mal compactada.

Hem de dir que els ha de causar igual mala impressió si entren per l'Avinguda de Catalunya, on la mala alineació, pavimentació defectuosa, manca de voreres, el total abandó de faroles (que no s'utilitzen) ademés del seu mal estat i per agreujar tots aquests problemes de descuits, la incorporació des de dita avinguda a la carretera no aporta cap solució al caos existent.

Ens dóna pena haver de denunciar, una vegada més, l'estat lamentable del carrer Camí de les Planes, no solament pel nostre Grup sempre que hem tingut l'oportunitat, sinó fins i tot per la premsa provincial, on els veïns han manifestat públicament... senyors, amb caràcter provisional, bona voluntat i pocs diners proposem immediatament l'arranjament del mateix.

Sorpren la passivitat i la manca de sensibilitat en problemes tan evidents com els descuits, per part de l'equip de Govern i desconeixen realment el motiu de prolongar aquest desgavell. És que esperen a les eleccions? No tenen diners? No ho veuen? No ho voleu veure? Voleu que tot continuï essent així?

L'Ajuntament informa

Comissió de Govern 4-10-94

CERTIFICACIONS

S'examinà i aprovà la Certificació núm. 5, de les obres d'infraestructura del Sector dels Horts, C. Horts i Passeig Nou 1a. Fase, per un import de 3.085.504 PTA; s'aprovà també la Certificació única de les obres de l'immoble de l'Ajuntament d'Agramunt (Casa Consistorial) per un import de 700.000 PTA.

LLICÈNCIA D'AUTO-TURISME

Es donà compte de l'expedient incoat al Sr. Sayed Mahmoud Alyan, en petició de Llicència Municipal d'Auto-turisme, i vistos els informes favorables de l'Associació Provincial d'Auto-taxi i gran turisme i del Servei Territorial de la Subdirecció General d'Explotació de la Direcció General de Transports de la Generalitat de Catalunya i tenint en compte que durant la seva exposició pública no s'ha produït cap reclamació, s'acordà de concedir a l'esmentat senyor la citada llicència municipal.

CASAL D'AVIS D'AGRAMUNT I COMARCA

La Junta Rectora del Casal d'Avis d'Agramunt i comarca comunica que es fa càrrec de les despeses del material i roba dels nous vestits dels gegants de la Vila, recentment confeccionats per senyores de l'associació, s'acordà, per tant, de donar l'agraïment a dita Associació.

CREU ROJA

Atesa la petició efectuada per l'Assemblea Local de la Creu Roja d'ajut econòmic com a col·laboració a la diada, s'acordà de concedir un ajut econòmic de 25.000 PTA que seran amb càrrec del vigent pressupost de 1994.

CONSELL COMARCAL DE L'URGELL

Es donà compte de l'acta de la reunió de la Comissió de Preus del Consell Comarcal, en la qual es van dictaminar les tarifes dels preus públics per a 1995. La Comissió de Govern se'n donà per assabentada.

LLICÈNCIES D'OBRES:

Eduard Muñoz Álvarez, per reforma i ampliació d'un habitatge unifamiliar. Camí del Sió A.

FECSA, instal·lació d'una derivació 25 kv. per la nova planta de la depuradora. Camí de les Masies.

TORRONS ROIG SA, construcció d'una nau per ampliació d'emmagatzematge. Ctra. de Cervera.

Emili Curià i Teresa Sort, per rehabilitació d'un edifici unifamiliar. C. de l'Aspi.

CIA. TELEFÒNICA, per ampliació d'una xarxa existent



per millorar la xarxa de dispersió, en diferents carrers de la localitat.

Josep Pérez i Beltran, per distribució de la 2a., planta de la casa. Ctra. de Tàrraga.

Joan Buró i Llavall, per la construcció de la carcassa, coberta d'aigües i façanes d'un edifici entre mitgeres. C. de Pompeu Fabra.

FLECA AGRAMUNTINA, SL, construcció d'un edifici unifamiliar. C. de Pompeu Fabra.

Antoni Balagueró i Rovira, fer dues finestres i una porta a la casa. Agregat de Donzell.

Guillem Viladot i Puig, reconstruir una terrassa i fer accés a la mateixa. Pl. del Pare Gras.

Manuel Hernández i Vázquez, per fer un paviment al magatzem. Baixada del Convent.

Francesc Tarragona i Potrony, sòcol de pedra placada i enrajolar vorera. Ronda dels Comtes d'Urgell.

Antoni Antequera i Ortega, connexió d'aigua potable. Bxda. del Convent.

Teresa Sans i Boncompte, resseguir l'arrebossat de la façana. C. de Sió.

Joan Cama i Simó, connexió d'aigua provisional per obres. C. del Molí Vell.

Maria Teresa Jové i Serra, connexió d'aigua potable. Av. J. Mestres.

Rosa Ribalta i Vila, per arreglar claveguera. C. dels Estudis Nous.

Maria Teresa Penella i Fitó, obrir porta interior. C. dels Estudis Nous.

Rafael Vadillo i Ruiz, per gual permanent. Av. d'Agustí Ros.

ALSTROMSA, per construir tanca al voltant d'un edifici. Av. d'Agustí Ros.

Domènec Ros i Escudé, per fer lavabo i oficines al magatzem. Ronda dels Comtes d'Urgell.

Josep Maria Farreny i Portella, arreglar la canalera de la casa. C. de la Portalada.

FLECA AGRAMUNTINA, SL, connexió d'aigua per obres. C. de Pompeu Fabra.



Josep M. Guixé i Cirera, per enrajolar la rampa del garatge. Av. dels Esports.

Joan Recasens i Fabra, construcció d'una terrassa. C. de la Cúria.

Victorià Núñez i Duque, per rebaixar la vorada enfront del garatge. C. del Convent.

Josep Solé i Sobrevals, arreglar l'arrebossat de les parets exteriors de la casa. C. del Molí Vell.

Armand Pons i Jové, per canviar balconera. C. de Pau Casals.

Francesc Clotet Sabio i esposa, per col·locar una visera a la porta. C. de l'Institut.

Antoni Balcells i Pons, per tancar una parcel·la. Partida Cascall, polígon 17, parcel·la 115 i construir-hi un pou.

Josep Bertran i Piqué, reparar la teulada del magatzem. Raval de Puigverd.

NÍNIXOL CEMENTIRI

Josep A. Alcalà i Llop, per col·locar làpida al nínxol



A la Sra. Montserrat Artigas i Campàs, Sabina Esteve i Boncompte, Maria Fitó i Vicens, Mercè Carbonell i Rodríguez, Cecília Esteve i Boncompte, Bepeta Marquilles i Balltandre.

En nom meu, de la corporació i de la Vila en general em plau de fer-vos arribar l'agraïment per la vostra atenció en fer-vos càrrec de les despeses del material i roba dels nous vestits dels gegants de la Vila, que recentment heu confeccionat, els quals també han estat motiu de general admiració.

Rebeu la nostra gratitud i una cordial salutació.

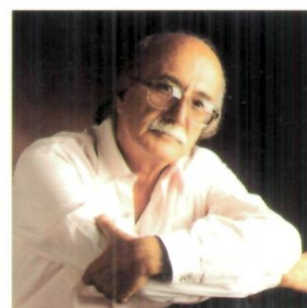
Josep Huguet i Herbera

Alcalde-President de l'Ajuntament

Som a Riella

VIDA DE DIFUNTS

L'Arribada



per Guillem Viladot

A nar al cementiri no és dirigir-nos a un indret qualsevol. És fer un camí ritual que s'ha de recórrer amb calma, amb propòsit d'assumir-lo. Hi ha alguna cosa iniciàtica en aquesta distància que s'ha de superar pas a pas fins a l'encontre d'un espai on tota dimensió és nul·la perquè en ell es concentra la fi de tot, on s'emmagatzema el no res, on la memòria habita hegemònicament en una estètica que ens allibera de l'oblit. Pel camí trobo gent amb corones i rams de flors. Gairebé tot són crisantems blancs; alguns, però, tenen un color groc o blavós molt esvaït. Són les dones qui porten aquesta ambaixada floral. Caminen lleugeres, com si davant, lluny, els esperés una fita molt important. En arribar-hi, m'adono que, com cada any, el cementiri està molt polit. Entro i m'aturo a mà dreta, prop del portal, davant una filera de nínxols. En un d'ells hi havia la mare enterrada amb quatre fills de bolquers. Ara ja no hi són. Les seves despulles s'han traslladat en un altre indret. El dia que es féu la mudança, un empleat m'avisà. Hi era jo sol, de la família. En obrir el taüt va aparèixer ella amb els quatre nadons. Semblaven nines: la pell apergaminada i la muda intacta. De la mare només es veia el vestit i la calavera. En guaitar-la, em va venir a l'esment aquell posat que ella feia sempre quan les coses no se li presentaven gaire favorables. Vaig acaronar aquell crani i de bona gana me l'hauria emportat per posar-lo damunt la taula on treballa. Hi vaig renunciar. De consol, em vaig endur una agulla que encara li cordava l'escot del vestit. Com abans a la vella sepultura, enguany també hi ha flors a la nova fornícula. Mai no he sabut qui les hi porta. Només sé que tothom servava molta admiració per la seva conducta. En aquesta diada, d'una manera especial la gent es comunica amb els morts a través de flors. Potser perquè les flors re-

presenten, més bé que res, la tendresa que no aconsegueixen de trametre les paraules. És com si a les persones els assistís una capacitat especial de reduir-se a l'essencialitat de la puresa. Abans d'encetar l'itinerari, contemplo el paisatge general del cementiri: cel i flors, uns xipresos i moltes fotografies. Són retrats dels difunts que aturen la vida en el temps. Si aquesta aturada es perllonga, el temps deixa d'existir i aleshores les fotografies agafen una expressió que descobreix com la vida, a cops, l'entenem igual que una petita eternitat. Des d'aquestes fotos, els difunts ens miren a través d'una intemporalitat imprevisible, o sigui des de la buidor. Potser perquè cadascun d'aquests personatges, en el moment de posar-se davant l'objectiu fotogràfic, creia ser la persona més important del món, com si el retrat l'hagués d'immortalitzar en un no morir mai. Fotografies del bateig, de la primera comunió, del casament, del servei militar o de qualsevol efemèrides. Sovint com si s'hagués robat alguna cosa a la persona, i a cops com si se l'hagués magnificat. Abans d'encetar l'itinerari, escolto, és a dir, pado l'orella a la memòria del temps, com si la mort fos una commemoració universal, la medicació substantiva d'un sol argument. D'aquí una estona començaré a saludar els amics que, com jo, vénen cada any a auscultar el batec dels morts, com si un cementiri fos un cos viu. I ens mirarem admirats pel fet senzill i miraculós de sobreviure. I sense parlar dels morts, recularem la memòria fins aquelles estances que foren escenari d'una infantesa comuna que ens igualava en la taula de multiplicar i en el cavall fort. I els nostres rostres perdran el temps que els malmet i, encara que sigui en la màgia de la recordació, tornaran a somriure amb una rialla que, de fet, no hem perdut mai.